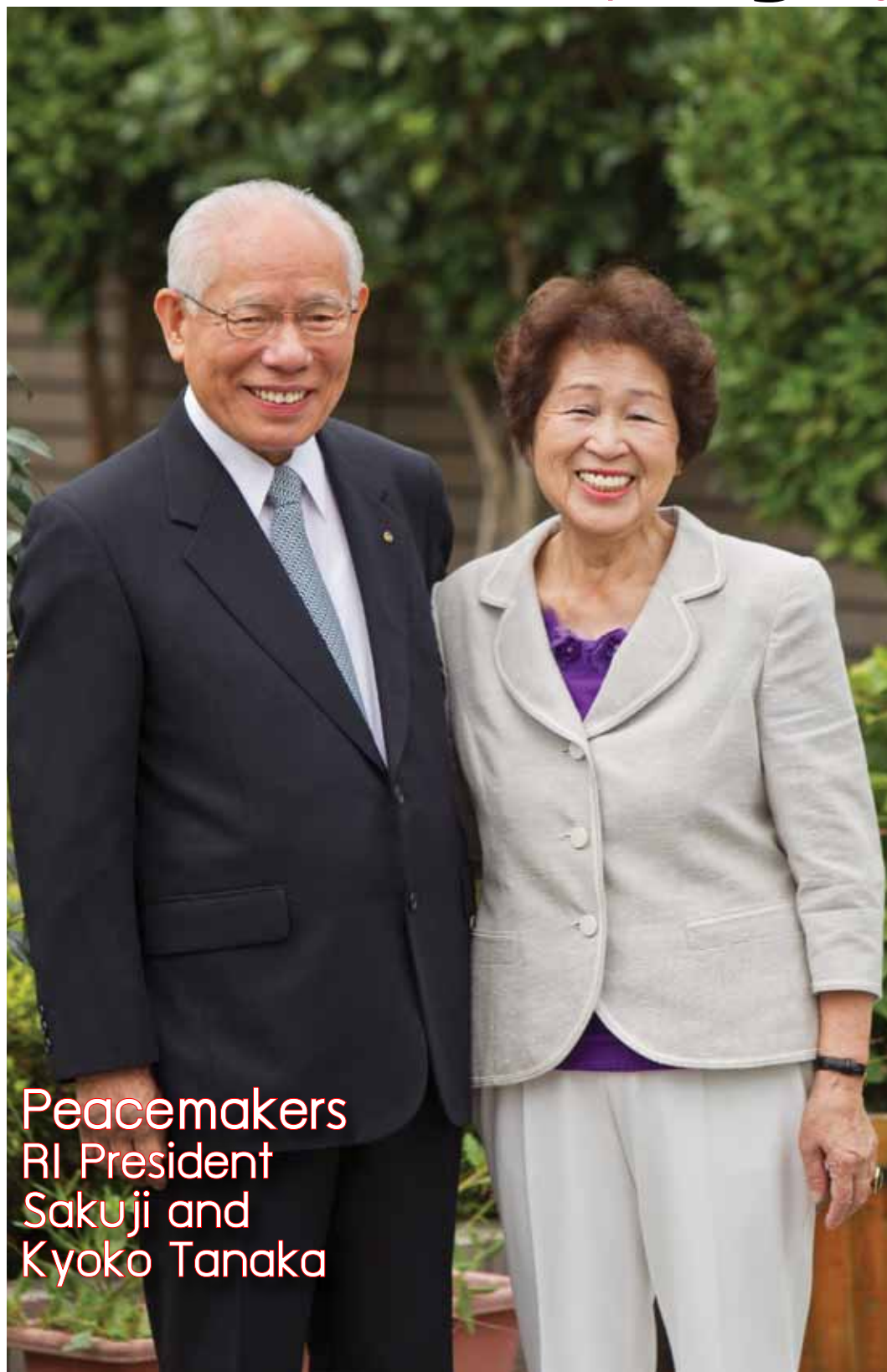

Thailand rotary

โรตารีประเทศไทย www.rotarythailand.org

Peacemakers
RI President
Sakuji and
Kyoko Tanaka

บัญชีรายสัปดาห์ เดือน กรกฎาคม - สิงหาคม 2555
July - August 2012

โรตารี คืออะไร ?

โรตารี คือ องค์กรของนักธุรกิจและวิชาชีพจากทั่วโลก ซึ่งบำเพ็ญประโยชน์เพื่อเพื่อนมนุษย์ ส่งเสริมมาตรฐานจรรยาบรรณในทุกวิชาชีพพร้อมทั้งช่วยสร้างไมตรีจิต และสันติสุขในโลก

“Rotary is an organization of business and professional persons united worldwide who provide humanitarian service, encourage high ethical standards in all vocations, and help build good will and peace in the world”

บททดสอบสี่แนวทาง

The Four-Way Test

Of the things we think, say or do

- 1) Is it the TRUTH?
- 2) Is it FAIR to all concerned?
- 3) Will it build GOODWILL and BETTER FRIENDSHIPS?
- 4) Will it be BENEFICIAL to all concerned?

“ไม่ว่าสิ่งใดที่เราคิด พูดหรือปฏิบัตินั้น 1. เป็นจริงหรือไม่ 2. เป็นธรรมไหมต่อทุกสิ่ง 3. จะสร้างเสริมไมตรีจิตและมิตรภาพหรือไม่ 4. เป็นประโยชน์ไหมแก่ทุกฝ่าย”

At a Glance

สถิติ ถึง 30 มีนาคม 2012

[* ถึง 30 เมษายน 2012]

Rotary Members:
1,228,690*
Clubs: 34,335*

Rotaract Members:
210,979
Clubs: 9,173

Interact Members:
329,015
Clubs: 14,305

Rotary Community
Corps Members:
168,590
Corps: 7,330

วัตถุประสงค์ของโรตารี

The Object of Rotary

The object of Rotary is to encourage and foster the ideal of service as a basis of worthy enterprise and, in particular, to encourage and foster :

FIRST. The development of acquaintance as an opportunity for service;

SECOND. High ethical standards in business and professions, the recognition of the worthiness of all useful occupations, and the dignifying of each Rotarian's occupation as an opportunity to serve society;

THIRD. The application of the ideal of service in each Rotarian's personal, business, and community life;

FOURTH. The advancement of international understanding, goodwill, and peace through a world fellowship of business, and professional persons united in the ideal of service.

วัตถุประสงค์ของโรตารี

โรตารีมีวัตถุประสงค์ เพื่อสนับสนุนและส่งเสริมอุดมการณ์แห่งการบำเพ็ญประโยชน์ ในการดำเนินกิจกรรมที่มีคุณค่าเป็นหลัก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อสนับสนุนและส่งเสริม

หนึ่ง การเสริมสร้างความคุ้นเคยระหว่างสมาชิก เพื่อการบำเพ็ญประโยชน์

สอง การยกระดับจรรยาบรรณในธุรกิจและวิชาชีพ การยอมรับคุณค่าในการประกอบอาชีพที่ยังคุณประโยชน์ และการให้โรแทเรียนทุกคนภูมิใจในอาชีพของตน เพื่อการบำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคม

สาม การให้โรแทเรียนทุกคน นำเอาอุดมการณ์แห่งการบำเพ็ญประโยชน์ไปใช้ในชีวิตรส่วนตัว ธุรกิจและชุมชน

สี่ การเพิ่มพูนความเข้าใจ ไมตรีจิตและสันติสุขระหว่างชาติ ด้วยมิตรสัมพันธ์ของบุคคลในธุรกิจและวิชาชีพทั่วโลก ที่มีอุดมการณ์ในการบำเพ็ญประโยชน์อย่างเดียวกัน

สารประธานโรตารีสากล

ชาคุจิ ทานากะ กรกฎาคม 2555

มิตรโรแทเรียนที่รัก

ผมเป็นส่วนหนึ่งของคนกลุ่มแรกๆ ที่เติบโตขึ้นมาในประเทศญี่ปุ่น หลังสงครามโลกที่น่าสะพรึงกลัว ผมคิดว่าปัจจุบันนี้โดยทั่วไปแล้วเพื่อนร่วมชาติของผมจะถือว่าสันติภาพเป็นเรื่องแรกที่มีความสำคัญมาก พวกเราได้มองเห็นแล้วว่าระบบการปกครองด้วยกองทัพนั้นได้นำพาประเทศเราไปอย่างไร และเรายังได้เห็นอีกว่าการเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืนนั้นเกิดขึ้นมาได้เมื่อประเทศเราเลือกใช้แนวทางสันติภาพเท่านั้น

นี่คือการตัดสินใจที่ทำให้ญี่ปุ่นมีความเจริญรุ่งเรืองขึ้นมา ที่ทำให้เด็กรุ่นใหม่ๆ ได้เจริญเติบโตอย่างปลอดภัย ได้มีการศึกษา ได้มีชีวิตที่ดีขึ้น เป็นมูลฐานที่ทำให้คนญี่ปุ่นเปลี่ยนแปลงทัศนคติที่มีต่อประเทศอื่นๆ และวัฒนธรรมที่แตกต่าง ซึ่งเป็นมูลเหตุให้เราได้เปิดใจของเราให้เรามีความอดทนอดกลั้นมากขึ้น เพื่อแสวงหาความเข้าใจระหว่างกันให้มากยิ่งขึ้น

สันติภาพได้นำเราให้เปลี่ยนแนวทางการใช้พลังของเราสู่เป้าหมายในทางที่ดี ดังนั้นในประเทศญี่ปุ่น จึงมีรูปแบบประเพณีที่ต้องจัดลำดับความต้องการของสังคมให้สำคัญมากกว่าความต้องการของบุคคล สิ่งนี้จึงเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมของเราเสมอ เมื่อครั้งเกิดภัยพิบัติและแผ่นดินไหวใหญ่ในเดือนมีนาคม 2011 ในสึบาตะและเดือนต่อๆ มา พวกเราได้ช่วยเหลือกันให้เริ่มต้นชีวิตใหม่และเริ่มสร้างเมืองกันใหม่

ผมคิดว่าโลกทั้งโลกสามารถเรียนรู้จากบทเรียนนี้ในทางที่ถูกต้อง เมื่อเราเห็นความต้องการของผู้อื่น สำคัญมากกว่าความต้องการของเราเอง เมื่อเราร่วมแบ่งปันจุดหมายเดียวกันเพื่อความดีงามของทุกคนแล้ว เราสามารถเปลี่ยนแปลงได้ทุกอย่าง เปลี่ยนแปลงวิธีการที่เราเกี่ยวข้องกับโลก เปลี่ยนแปลงสิ่งที่เราต้องจัดให้มีความสำคัญ และเปลี่ยนแปลงวิธีคิดของเราเพื่อสร้างความเข้าใจแนวทางของการมีสันติสุข

ในปีโรตารี 2012-13 นี้ เราจะพุ่งความสนใจไปสู่จุดหมายในการมีสันติสุข ผมจึงขอร้องไห้มิตรโรแทเรียนทุกท่านได้มุ่งกระทำการอย่างเข้มแข็ง **สร้างผลงาน เพื่อสันติสุข**

ความเชื่อมั่นในพลังแห่งการบำเพ็ญประโยชน์นั้นย่อมอยู่ในจิตใจของโรตารีเสมอ เราจึงให้ความสำคัญในการบำเพ็ญประโยชน์เป็นประการแรก สิ่งที่คุณอื่นขาดแคลนจะอยู่เหนือกว่าสิ่งที่เราเองขาดแคลน เราเห็นอกเห็นใจในความยากลำบากของผู้อื่นซึ่งมากยิ่งขึ้น เราจึงต้องเสียสละทั้งเวลาและทรัพยากรของเรามากยิ่งขึ้น และต้องเปิดใจของเราในการรับแนวคิดใหม่ๆ มากขึ้น ดังนั้นแทนที่เราจะพยายามไปเปลี่ยนแปลงผู้อื่น เราจะต้องยอมรับความจริงที่ว่าบางสิ่งบางอย่างที่เราต้องเรียนรู้จากคนทุกคนและในทุกๆ สิ่งด้วย

ในการบำเพ็ญประโยชน์นั้น ทำให้เรามีความอดกลั้นต่อความแตกต่างของพวกเราและเราต้องขอบคุณผู้คนที่ผ่านเข้ามาในชีวิตของเรา ความรู้สึกขอบคุณนั้นจะทำให้เราเข้าใจผู้อื่นได้ดีขึ้น และเห็นสิ่งดีๆ ในตัวผู้อื่นด้วย การที่เรามีความเข้าใจกันและกันดีขึ้น เราสามารถเรียนรู้ที่จะนับถือผู้อื่นด้วย และในการที่เราเคารพนับถือกันและกันนั้น เราจะสามารถอยู่ร่วมกันโดยมีสันติสุข

ดังนั้นผมจึงอยากขอร้องทูลท่านทั้งหลายได้โปรดใช้สติพจน์ประจำปี **สร้างผลงาน เพื่อสันติสุข** เป็นแนวคิดหลักในการปฏิบัติงานโรตารีในปีนี้และมุ่งกระทำการให้บรรลุเป้าหมายของโรตารี เพื่อให้โลกมีสันติสุขมากยิ่งขึ้นต่อไป

田中 伸次

ชาคุจิ ทานากะ
ประธานโรตารีสากล 2012-2013

มิตรโรแทเรียนที่รัก

เมื่อผมตั้งคำถามกับโรแทเรียนว่า **โรตารีคืออะไร?** ผมมักจะได้รับคำตอบที่คลุมเครือบ่อยๆ เมื่อผมถามตัวเองด้วยคำถามนี้บ้าง ผมก็ต้องคิดเหมือนกัน เดือนสิงหาคมนี้ในโรตารีคือเดือนแห่งสมาชิกภาพและการขยายสโมสร ผมจึงขอให้โรแทเรียนทุกท่านได้ส่งข้อความที่เป็นหนึ่งเดียวกันว่า **โรตารีคืออะไร** และเหตุผลที่มาเข้าร่วมองค์กรนี้

การเป็นโรแทเรียนเป็นเรื่องที่ดีคือเหตุผลที่ทำให้โรแทเรียนทุกคนมีความมั่นใจและเป็นกุญแจสำหรับเพิ่มสมาชิกและถ่ายทอดความรู้สึกนั้นให้ผู้อื่นด้วย ในโรตารีนั่น เรามักมีแนวโน้มจะเป็นคนสุภาพถ่อมตัวและเก็บผลงานไว้กับตัวเอง ผมขอให้พวกเราได้แบ่งปันให้คนรอบข้าง ตลอดจนชาวโลกได้รับรู้เรื่องราวโรตารีด้วย

โรแทเรียนทุกคนมักมีชีวิตช่วงเวลาหนึ่งที่โดดเด่นมีความหมายเป็นพิเศษ บางคนอาจเรียกโอกาสนี้ว่า **“ช่วงเวลาโรตารี”** ผมเชื่อว่าเป็นสิ่งสำคัญที่ควรต้องแบ่งปันช่วงเวลานี้กับผู้อื่นด้วย เราอาจใช้ตัวเลข/ข้อเท็จจริงได้ในระดับหนึ่ง แต่วิธีการแบ่งปันด้วยประสบการณ์ส่วนตัวของท่านนั้น สามารถเปิดใจและสร้างมิตรภาพได้ดีกว่ามาก

นี่คือเหตุผลที่ทำให้ผมตัดสินใจคิดสร้างข้อความตัวอย่างที่เรียกว่า **“ช่วงเวลาโรตารี” - “Rotary Moments”** - ท่านอาจเลือกใช้ข้อความแบบหนึ่งนาที่หรือสามนาทีตอบคำถามที่ว่า **“โรตารีคืออะไร?”** ในวิธีการของท่าน ข้อความเหล่านี้จะช่วยให้ท่านเล่าเรื่องโครงการที่ท่านเข้าไปเกี่ยวข้อง วิธีการที่ท่านไปช่วยเหลือชุมชนของท่าน ตลอดจนถึงสิ่งที่มีคุณค่ามากที่สุดสำหรับท่าน

เพื่อสร้างความแข็งแกร่งให้โรตารี เราจำเป็นต้องมีสมาชิกเพิ่มขึ้น แต่ถ้าหากสมาชิกเหล่านั้นไม่มีความเชื่อมั่นในองค์กรไม่สามารถถ่ายทอดแบ่งปันความรู้สึกที่ดีๆ ให้แก่ผู้อื่นได้ การเพิ่มสมาชิกก็จะเป็นไปโดยความหมาย

แต่หากว่าโรแทเรียนทุกคนมีความสุขที่ได้เป็นโรแทเรียนและสามารถถ่ายทอดข้อความนั้นออกไปให้ชัดเจน เป็นหนึ่งเดียวกัน ให้เหมือนกับว่าโรแทเรียนในโลกรวมกันเป็นฝ่ายประชาสัมพันธ์ทุกคน ผลกระทบโดยรวมจะมหาศาลมาก ตัวอย่างข้อความง่ายๆ เหล่านี้จะช่วยเราสื่อสารถ่ายทอดความประทับใจของเราแก่ผู้อื่นได้อย่างชัดเจน ซึ่งจะนำไปสู่การเพิ่มสมาชิกใหม่และรักษาสมาชิกไว้ด้วย .

ท่านสามารถดาวน์โหลดข้อความที่กล่าวใน Rotary Moment ได้จากเว็บไซต์ www.rotary.org และยังสามารถสั่งซื้อวัสดุ/สิ่งพิมพ์/วีดิทัศน์เกี่ยวกับสมาชิกภาพได้จาก shop.rotary.org

ผมเชื่อว่าจุดประสงค์ในชีวิตเราทุกคนคือการช่วยเหลือผู้อื่นและเสียสละให้แก่สังคม เมื่อใดที่ชาวโรแทเรียนเริ่มส่งตัวอย่างข้อความเหล่านี้ออกไปแล้ว โลกของเราจะได้มีความตระหนักเพิ่มขึ้นอีกว่าโรตารีกำลังช่วยเหลือมนุษยโลกให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ขอเชิญท่านแบ่งปัน **“ช่วงเวลาโรตารี”** ให้กับโรแทเรียนอื่นๆ ตลอดจนผู้ที่มิใช่โรแทเรียนด้วย

田中 作次

ชาคุจิ ทานากะ
ประธานโรตารีสากล 2012-2013

สารประธานคริสต์ฯ

วิลฟริด เจ.วิลคินสัน กรกฎาคม 2555

เป้าหมายประจำปีของเรา

การรับตำแหน่งผู้นำของมูลนิธิโรตารีต่อจากอดีตประธานโรตารีสากล บิล บอยด์ ผู้ซึ่งได้ทำหน้าที่อย่างดียุ่มนั้น เป็นสิ่งที่ท้าทายอย่างยิ่ง แต่มีใจว่าผมไม่ทราบเรื่องงานในหน้าที่นี้ หากคุณเป็นโรตารีเรียนมา 50 ปีแล้วคุณย่อมทราบและรักงานที่มูลนิธิของเราได้กระทำไปแล้ว กำลังทำอยู่ และจะกระทำต่อไปแน่นอน

ผมทราบว่ามูลนิธิกระทำอยู่ 3 เรื่อง คือ การระดมทุน การลงทุนอย่างรอบคอบ และการใช้เงินอย่างมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตาม ถ้าหากกรรมการทรัสต์และผมต้องการเห็นว่าปีนี้เป็นปีที่มีความสำคัญอย่างแท้จริงแล้ว เราจะต้องมีแผนงาน ที่ทุกๆ ภาค ทุกสโมสรและโรตารีเรียนแต่ละคนร่วมเป็นส่วนหนึ่งของแผนงานนั้น ด้วยเหตุนี้เราจึงมีเป้าหมาย 5 ประการ คือ

1. กวาดล้างโปลิโอ
2. ฝึกอบรมภาคและสโมสรเพื่อการใช้แผนวิสัยทัศน์อนาคตในวันที่ 1 กรกฎาคม 2556
3. ช่วยเหลือท่านประธานโรตารีสากล ซากุจิ ทานากะ โดยการกระทำตามคำขอร้องขอของท่านให้บรรลุเป้าหมาย **สร้างผลงาน เพื่อสันติสุข** ในส่วนของโครงการและโปรแกรมที่ประสบผลสำเร็จของมูลนิธิของเรานั้นย่อมจะเป็นสิ่งที่นำมาซึ่งสันติสุข
4. เชิญชวนโรตารีเรียนทุกคน สโมสรทุกสโมสรในโลกมีความภาคภูมิใจในมูลนิธิของเรา ด้วยการบริจาคแก่งกองทุนประจำปี จำนวนเงินมิใช่สิ่งสำคัญเท่ากับการบริจาค ดังนั้นการมีเป้าหมายบริจาคเฉลี่ยคนละ 100 เหรียญสหรัฐจึงเป็นเรื่องที่มีเหตุผล แล้วเราจะได้เห็นว่ายอดเงินบริจาคประจำปีของเราและการบำเพ็ญประโยชน์ของเราเพิ่มพูนมากขึ้นเป็นสถิติระดับหนึ่ง
5. มั่นใจได้ว่า สโมสรและภาคจะนำนโยบายควบคุมดูแลการใช้เงินนั้นเป็นการสร้างโอกาสให้สโมสรและภาคตัดสินใจดำเนินโครงการเพื่อเพื่อนมนุษย์ภายใต้แผนวิสัยทัศน์อนาคต ซึ่งจะทำให้สมาชิกมองเห็นภาพโรตารีที่น่าประทับใจมากยิ่งขึ้น

ผมทราบว่าเป้าหมายที่กล่าวมานั้นอาจจะง่ายสำหรับบางคน แต่จะเป็นปัญหาท้าทายสำหรับคนอื่นๆ แต่การรับมากระทำด้วยความเชื่อมั่นและกระตือรือร้นนั้น อดีตประธานโรตารีสากล เรย์ คลิงกินสมิท กล่าวไว้ว่าสิ่งเหล่านี้จะทำให้โรตารียิ่งใหญ่ขึ้น ดียิ่งขึ้น และกล้ามากขึ้น

Wilf. Wilkinson

วิลฟริด เจ.วิลคินสัน
ประธานทรัสต์ มูลนิธิโรตารี 2012-2013

สารปรธานกรัสดีย์

วิลฟร็ด เจ.วิลคินสัน สิงหาคม 2555

เราต้องการโรแทเรียนทุกท่าน เพื่อบรรลุเป้าหมายของเรา

ในที่ประชุมใหญ่โรตารีสากลที่กรุงเทพฯ ประเทศไทย เดือนพฤษภาคมที่ผ่านมา ฉันได้กล่าวถึงเป้าหมายสำคัญ 5 ประการของมูลนิธิโรตารีในปีนี้ เป้าหมายที่ต้องใช้ความพยายามอย่างยิ่งยวด มีใช้โดยผู้นำโรตารี เช่น นายกสโมสร ผู้จัดการภาค กรรมการบริหารโรตารีสากล หรือทรสตีมูลนิธิ แต่ด้วยความพยายามของโรแทเรียนทั้งหมด 1.2 ล้านคนทั่วโลก รวมถึงบรรดาผู้ที่มิได้เข้าร่วมประชุมใหญ่ด้วย

มูลนิธิโรตารีจะบรรลุเป้าหมายทางการเงินด้วยการที่โรแทเรียนทุกๆ ท่าน ทุกสโมสร ร่วมกันบริจาคในปีโรตารีนี้ และเราจะประสบผลสำเร็จในการนำแผนวิสัยทัศน์อนาคตออกมาใช้ทั่วโลก โดยขอให้ทุกๆ ภาค โปรดร่วมมือกับผู้ประสานงานของมูลนิธิโรตารีประจำภูมิภาค ทำงานร่วมกันในการจัดโครงสร้างตามคำแนะนำและใช้วิธีการฝึกอบรมที่เข้มแข็งคุ้มค่าใช้จ่ายเพื่อการกระทำสิ่งที่ดีๆ ในโลก

เมื่อมูลนิธิโรตารีมีประสิทธิภาพมากขึ้น เราจะสามารถสนับสนุนเป้าหมายของประธานโรตารีสากล ซากุจิ ทานากะ ในการ **สร้างผลงาน เพื่อสันติสุข** เราสามารถดำเนินการได้ในเวลาเดียวกับการเริ่มใช้มาตรการป้องกันและควบคุมบัญชีการเงิน โดยเฉพาะในการใช้จ่ายเงินทุนสนับสนุนของภาค

ไม่มีเป้าหมายใดที่ไร้การวางแผน สโมสรและภาคของท่านจึงควรมีแผนงานที่กำหนดไว้เสร็จแล้วเพื่อการบรรลุเป้าหมายประจำปี 2555-56 และขณะนี้ถึงเวลาที่ต้องลงมือปฏิบัติการ เพื่อการบรรลุเป้าหมายของเรา ขอให้โรแทเรียนทุกท่าน ทุกสโมสร ทุกๆ ภาค โปรดร่วมมือกับมูลนิธิโรตารีด้วย ไม่ว่าจะเป็นการดำเนินโครงการด้วยทุนช่วยเหลือจากมูลนิธิ หรือการบอกเล่าผลงานที่ดีที่โรตารีดำเนินการอยู่ทุกๆ วัน หรือการหาทุนสนับสนุนโครงการเพื่อเพื่อนมนุษย์และการศึกษาก็ตาม ในวันนี้ฉันขอให้มิตรโรแทเรียนร่วมพันธสัญญากันเพื่อการบรรลุเป้าหมายประจำปี 2555-56 ของโรตารี เราสามารถทำได้และเราต้องทำได้ ขอเพียงแต่โรแทเรียนในโลกได้มีส่วนร่วมด้วยทุกๆ คนเท่านั้นเอง

เพราะฉะนั้น มิตรโรแทเรียนครับ โปรดลงมือทำงานกันได้เลย

Wilf. Wilkinson

วิลฟร็ด เจ.วิลคินสัน

ประธานทรสตี มูลนิธิโรตารี 2012-2013

Letters to Editor

Rotary Protocol and Decorum

ท่านชำนานูคะ

ในช่วงนี้ดิฉันเดินทางไปร่วมพิธีสถาปนาในหลายๆ พื้นที่ พบว่าพิธีกรของงานหรือเจ้าภาพมักจะเรียงลำดับตำแหน่งหรือจัดที่นั่งไม่เหมือนกัน จึงอยากทราบว่าถูกต้องนั้นควรเป็นอย่างไร เพราะดิฉันทราบว่าโรตารีเราก็มีแบบแผนอยู่แล้ว แต่เราทำไมไม่นำมาใช้คะ

ขอบคุณค่ะ
สมาชิกใหม่

ขอบคุณครับสำหรับคำถามที่ผมคิดว่าเป็นประโยชน์เป็นอย่างยิ่ง อันที่จริงแบบแผนหรือขนบธรรมเนียมนั้นทุกวงการมีอยู่แล้ว แต่ทุกแบบแผนย่อมต้องประยุกต์เข้ากับธรรมเนียมนิยมในท้องถิ่นประกอบด้วยตราใบไม้ที่ไม้ขัดกันเกินไป ผมขอนำบทความเกี่ยวกับเรื่องนี้ที่ผมเขียนไว้ คือ ระเบียบพิธีการของโรตารี (Rotary Protocol and Decorum) มาตอบเพิ่มเติมนะครับ

ในทุกๆ สโมสรโรตารีจะมีการจัดกิจกรรมหรือการประชุมในหลายรูปแบบ ซึ่งโรตารีจะมีระเบียบพิธีการในการกล่าวถึงหรือการรับรองตามลำดับตำแหน่งที่สำคัญๆ เพื่อแสดงให้เห็นถึงความรักและความเคารพนับถือขององค์กร ซึ่งระเบียบพิธีการที่เหมาะสมจะช่วยให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้รับการยกย่องและช่วยทำให้การดำเนินรายการเป็นไปด้วยความเรียบร้อยสง่างาม โดยมีแนวปฏิบัติทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ดังนี้

1) ในการประชุมโรตารีที่จัดโดยสโมสรทุกครั้ง (รวมถึงการประชุม Intercity, RYLA ฯลฯ) และ/หรือการประชุมประจำสัปดาห์ของสโมสรจะต้องดำเนินการโดยมีนายกสโมสรเป็นประธานเสมอ การเปิดประชุมหรือการเรียกประชุมจะต้องกระทำโดยนายกสโมสร มิใช่โดยพิธีกรหรือบุคคลอื่นใด (พูดง่าย ๆ ก็คือไม่ต้องให้พิธีกร หรือ คนอื่นเชิญนายกกล่าวเปิดประชุม แต่นายกจะต้องเป็นผู้กล่าวเริ่มด้วยตนเอง)

2) ในการประชุมที่จัดโดยภาคหรือคณะกรรมการภาคที่ดำเนินการในนามผู้ว่าการภาคเป็นประธาน ผู้ว่าการภาคหรือผู้แทนจะเป็นผู้กล่าวเปิดประชุม ซึ่งในระหว่างนั้นก็จะมีการเคาะระฆัง (หรือกระดิ่ง/ฆ้อง ฯลฯ) เพื่อเปิดประชุมและประกาศว่าบัดนี้การประชุมได้เริ่มขึ้นแล้ว และการปิดประชุมก็กระทำในทำนองเดียวกัน

3) ลำดับพิธีการกล่าวนามหรือ การจัดลำดับที่นั่งโดยหลักทั่วไปแล้ว ตำแหน่งปัจจุบันจะมาในลำดับแรกก่อนตำแหน่งในอนาคต และตำแหน่งในอนาคตจะมาก่อนตำแหน่งในอดีต เช่น ผู้ว่าการภาคในปัจจุบัน ตามด้วยผู้ว่าการภาครับเลือก ผู้ว่าการภาคโนมินี แล้วจึงมาเป็นอดีตผู้ว่าการภาคตามลำดับอาวุโส (ว่าใครเป็นก่อน) นายกสโมสรปัจจุบัน นายกสโมสรรับเลือก อดีตนายกสโมสร ฯลฯ และหากมีผู้นำของฝ่ายบ้านเมืองในพื้นที่ (first citizen) เช่น นายกเทศมนตรี (หรือผู้ว่าราชการจังหวัด/นายกอำเภอ) อยู่ในที่ประชุมด้วยแล้วเราควรจะให้เกียรติก่อน

4) การจัดลำดับแขกของเราที่เป็นบุคคลสำคัญระดับสูงที่ไม่ใช่โรแทเรียนจะขึ้นอยู่กับประเพณีท้องถิ่น ซึ่งหากเรามีความจำเป็นที่จะต้องกล่าวถึง หรือจัดลำดับโรแทเรียนเราก่อน บุคคลสำคัญระดับสูงในพื้นที่ (ที่ไม่ใช่โรแทเรียน) เราควรที่จะแจ้งให้แขกของเราทราบก่อนเสมอ เช่น ในงานนั้นมีประธานหรืออดีตประธานโรตารีสากลและผู้ว่าราชการจังหวัดอยู่ในงานของเรา เป็นต้น

5) ในการประชุมระดับภาค โรแทเรียนที่มาจากต่างประเทศจะอยู่ในลำดับที่มาก่อนโรแทเรียนในพื้นที่ที่อยู่ในระดับเดียวกัน

6) หากมีการดำเนินการตามลำดับข้างต้นแล้วไม่ต้องมีการกล่าวตามลำดับซ้ำอีก คงกล่าวแต่เพียง “**มวลมิตรโรแทเรียน และแขกผู้มีเกียรติทุกท่าน**” ก็พอ ซึ่งจะช่วยประหยัดเวลาและหลีกเลี่ยงการกล่าวผิดกล่าวถูก

7) ในการประชุมโรตารี ซึ่งจัดโดยสโมสรหรือภาคก็ตาม หากผู้ว่าการภาคปัจจุบันอยู่ในที่ประชุม ด้วยในฐานะผู้บรรยายพิเศษ ผู้ว่าการภาคจะเป็นคนกล่าวหรือคนบรรยายสุดท้ายเสมอ โดยจะไม่มีผู้บรรยายอื่นใดตามมาอีก และไม่ต้องมีการกล่าวสรุปคำบรรยาย หรือคำกล่าวของผู้ว่าการภาคอีก สิ่งที่จะมีได้ก็อาจเป็นเพียงการกล่าวยกย่องหรือกล่าวขอบคุณเท่านั้น และหากเป็นการเยี่ยมสโมสรอย่างเป็นทางการของผู้ว่าการภาค ไม่ควรมีผู้บรรยายพิเศษ หรือผู้บรรยายหลัก (chief guest) อื่นใดอีก คงมีเฉพาะผู้ว่าการภาคเท่านั้นที่จะเป็นผู้บรรยาย (หรือกล่าวสุนทรพจน์) และสโมสรไม่ควรมีผู้บรรยายพิเศษหรือผู้บรรยายหลักเกินกว่า 1 คนในพิธีสถาปนา หรือในกิจกรรมของโรตารี หรือในระหว่างการเยี่ยมสโมสรอย่างเป็นทางการของผู้ว่าการภาค ดังที่ได้กล่าวมาแล้ว

Letters to Editor

Rotary Protocol and Decorum

Every Rotary Club has to organise many functions and meetings. There is certain protocol to be observed to recognise dignitaries, to show them love and respect of the organisation. A proper observance of protocol enhances the prestige of the concerned and also brings decorum to the function. Below are certain hints as to how one can observe this protocol :

1) All Rotary meetings hosted by a club (including Intercity Forum, RYLA, etc.) and/or a regular meeting of the Club should be presided over by the President of the Club. The meeting will be called to order by him and not by the Master of Ceremonies or such other functionary.

2) A Rotary meeting hosted by District or District Committee will be presided over by the serving District Governor. He will call the meeting to order. Whilst calling the meeting to order, the gavel is first gently banged on the table and then the Presiding Officer says, This meeting is called to order. Similarly whilst adjourning the meeting the Presiding Officer announces, This meeting is adjourned and thereafter gently bangs the gavel on the table.

3) The protocol to be observed in order of precedence for greetings is as under : As a general rule, present functionary will precede, and future will precede past. Serving District Governor, DGE, DGN, Past District Governors starting from senior most, serving President, President-Elect, Past Presidents and so on. If the Mayor or the first citizen of the town is present in a Rotary meeting, he should be invited to the chairs and should be recognised first.

4) High-ranking non-Rotarians may be given precedence in ranking according to local custom. Clubs and districts are encouraged to advise guests if protocol places Rotarians before non-Rotarians.

5) At district meetings, Rotarians visiting from foreign country may be placed before local Rotarians of the same rank, as a courtesy toward guest.

6) Once protocol is observed in a meeting initially, the subsequent speakers need not repeat the protocol but get down to business by addressing **“Fellow Rotarians and Guests”**. This will help save time and not to say the least, avoid possible foul up of protocol.

7) Whichever may be The Rotary meeting, hosted either by the Club or by the District, the serving Governor, if present and as the Chief Guest, will speak last. After the speech of the Governor, there should be no further speeches or for that matter summing of the speech. The only item on the agenda will be acknowledgements and a vote of thanks. During the official visit of the Governor to the clubs, there should be no additional Chief Guest, Governor being the only one. Clubs are discouraged to have more than one Chief Guest at the installation function or such other Rotary function or during Governors Official Visit.

บทบรรณาธิการ

ชำนาญ จันทร์เรือง

พบกันอีกเช่นเคยสำหรับนิตยสารโรตารีประเทศไทยฉบับประจำเดือนกรกฎาคม-สิงหาคม 2555 ซึ่งเป็นก้าวย่างของปีที่ 3 ของผมในการทำหน้าที่บรรณาธิการ ผมขอบคุณทุกท่านสำหรับคำชมเชยและข้อคิดเห็นมากมายที่มีไปยังกองบรรณาธิการ ผลจากความคิดเห็นต่างๆ ผมได้นำมาปรับปรุงเปลี่ยนแปลงในฉบับนี้แบบเล็กๆ (minor change) ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบหรือกองบรรณาธิการที่มีคนรุ่นใหม่ฯ หมุนเวียนเข้ามาแทนหลายท่านที่มีภารกิจรัดตัว

เดือนกรกฎาคมของทุกปีเป็นเดือนที่เปลี่ยนผู้นำของโรตารีเราตั้งแต่ประธานโรตารีสากล กรรมการบริหารโรตารีสากล (บางส่วน) คณะทรัสต์มูลนิธิต่างๆ (บางส่วน) ผู้ว่าการภาค ฯลฯ จึงจำเป็นที่นิตยสารของเราจะนำประวัติหรือข้อมูลของท่านเหล่านั้นมาเสนอให้ผู้อ่านตามภาคบังคับของโรตารีสากล ฉะนั้น ในเดือนนี้จึงอาจจะมีบทความหรือข่าวสารน้อยไปนิดหนึ่ง แต่เราก็เพิ่มข้อมูลพื้นฐานโรตารี (Rotary Basics) ซึ่งเป็นข้อมูลล่าสุดเพื่อให้ท่านนำไปใช้อ้างอิง

ผมขอเรียนให้ทราบว่าในนิตยสารโรตารีประเทศไทยนี้ข้อมูลจะแยกเป็น 2 ส่วนที่สำคัญ ส่วนแรกเป็นข้อมูลที่เป็นทางการจากโรตารีสากลซึ่งเราจะระบุที่มา ส่วนที่สองจะเป็นส่วนของความเห็นไม่ว่าจะเป็นในส่วนของการบรรณาธิการเองหรือผู้เขียนบทความที่ส่งมาให้ ซึ่งแน่นอนว่าโอกาสที่จะเกิดความผิดพลาดคลาดเคลื่อนย่อมมีขึ้นได้ แต่ในฐานะบรรณาธิการก็จะพยายามให้เกิดขึ้นให้น้อยที่สุด หากข้อมูลใดไม่แน่ใจจริงๆ หรือยังไม่เป็นข้อยุติก็จะตัดออก แต่หากยังผิดพลาดคลาดเคลื่อนผมในฐานะบรรณาธิการก็ขออภัยขอรับ

สุดท้ายก่อนจบบทบรรณาธิการฉบับนี้ ผมขอเชิญชวนทุกท่านได้เขียนเล่าประสบการณ์ของท่านในโรตารีทั้งที่ประทับใจและไม่ประทับใจมายังกองบรรณาธิการ จะสั้นหรือยาวก็ได้ตามถนัด แล้วผมจะตัดตอนประโยคหรือวรรคที่สำคัญๆ มาเล่าสู่สมาชิกของเราได้รับทราบร่วมกัน

อนึ่ง ที่ให้ส่งเรื่องที่ไม่ประทับใจด้วยนั้นก็เนื่องเพราะเราเรียนเราก็คือ “คน” ย่อมมีขาดตกบกพร่อง ที่สำคัญก็คือจะได้นำไปปรับปรุงให้ดีขึ้น ตัวอย่างเช่น การต้อนรับหรือระเบียบพิธีการที่ไม่เหมาะสมขาดตกบกพร่อง ฯลฯ

พบกันใหม่ฉบับหน้าครับ

ชำนาญ จันทร์เรือง
บรรณาธิการ

rotary Thailand

นิตยสารโรตารี ประเทศไทย

บิตยสารรายสองเดือน
ปีที่ 30 ฉบับที่ 141 กรกฎาคม-สิงหาคม 2555
July - August 2012

สารบัญ

Content

สารประธานโรตารีสากล	1-2
สารประธานทริสตีฯ	3-4
Letters to Editor	5-6
บทบรรณาธิการ	7
สารบัญ	8-9
เรื่องราวของประธานโรตารีสากล	10-15
กล่องน้ำใจและเรือไฟเบอร์	16
สิ่งละอัน พันละน้อย	18-21
โดยชุมชนเพื่อชุมชน	22-35
โฉมหน้าใหม่ในกรรมการบริหารโรตารีสากล	36-40
นับถอยหลังการประชุมใหญ่	41
แต่งตั้งทริสตีใหม่	42-43
Rotary in Action	44
ศูนย์โรตารีประเทศไทย	45

กองบรรณาธิการ

สถานที่ติดต่อ

29/10 หมู่ 2 ต.ช้างเผือก อ.เมือง จ.เชียงใหม่ 50300
29/10 Mu2, Chang Puak, Muang, Chiang Mai, THAILAND 50300
Tel +668 1595 7999 Fax +66 5335 7345
Email: chamnan@rotarythailand.org

ชำนาญ จันทร์เรือง
Chamnan Chanruang

พิเชษฐ์ ฤจิรัตน์
Pichet Ruchirat

สุรกิจ เกิดสงกรานต์
Surakit Kerdsonkran

อภิศักดิ์ จอมพงษ์
Apisak Jompong

ดนุชา ภูมิถาวร
Danucha Bhumithaworn

จิตราพร สันติธรรมเจริญ
Jitraporn Santithamcharoen

เรื่องราวขอ

วปประทานโรตารีสากล ชาคุจิ ทานากะ

แปลโดย รพธ.อภิศักดิ์ จอมพงษ์ สโมสรโรตารีแม่จัน

ท่านทานากะปรบมือและร้องเพลงในที่ประชุม
สโมสรโรตารีของท่าน

เป็นเวลากว่าปีแล้ว พวกเราที่อยู่ในโรตารีสากลแห่งนี้ ต่างมีความสุขในการที่ได้ใช้ลิฟต์, โรงอาหาร, ล็อบบี้ รวมทั้งมุมของชั้นสืบทอดร่วมกับชายผมขาวผู้เปี่ยมไปด้วยความสุขภาพอ่อนโยนอย่างที่สุดท่านหนึ่ง ผู้ที่มักจะหัวเราะออกมาได้อย่างง่ายดายและดูเหมือนว่าจะมีความสุขทุก ๆ ครั้งที่พบเจอกับพวกเรา รอยยิ้มของท่านที่ผุดขึ้นมาบนใบหน้าทุกครั้งที่กล่าวทักทาย การต้อนรับพร้อมทั้งหัวเราะเบา ๆ การที่ท่านเคลื่อนไหวอยู่ในหมู่พวกเราอย่างนุ่มนวลโดยมีคุณเอโกะ เทราโอะ ล้ามของท่านคอยติดตามไม่ห่าง ความเป็นเอกลักษณะเหล่านี้ยังคงไว้โดยที่ไม่เคยให้รู้ว่าคุณกำลังคิดอะไรอยู่ หรือบางที่ท่านอาจจะคิดเรื่องโรตารีอยู่ก็เป็นได้ ท่านได้กล่าวไว้ว่า เวลาที่ชาคุจิ ทานากะ ไม่ได้คิดถึงเกี่ยวกับเรื่องโรตารีก็คือเวลานอนและทานข้าว แต่ก็เฉพาะตอนที่ท่านไม่ได้ทานข้าวร่วมกับโรตารีคนอื่นเท่านั้น

ท่านทานากะและคุณเอโกะภรรยาของท่านหัวเราะด้วยกันในร้านอาหารญี่ปุ่น เวลาที่ต้องเดินทางสิ่งที่ท่านคิดถึงมากที่สุดคือฟิฟิอุปกรณ์อาหารของภรรยาท่าน เธอเป็นแม่ครัวคนโปรดของท่าน

“โรตารีเอาเวลาในขณะที่ตื่นของผมไปหมด” ประธานโรตารีสากลคนใหม่ยอมรับอย่างขี้มึน

ท่านทานากะกล่าวว่าคุณเคียวโกะ ภรรยาของท่านบอกว่าท่านเป็นพวก “บ้าโรตารี” ซึ่งหากพิจารณาประวัติการทำงานของท่านก็จะช่วยสนับสนุนคำกล่าวนี้นี้ได้เป็นอย่างดี ท่านเป็นสมาชิกของสโมสรโรตารียาชิโอะในประเทศญี่ปุ่นมา 37 ปีและได้ทำหน้าที่ในตำแหน่งต่าง ๆ ของโรตารีในทุกระดับ ทั้งผู้ว่าการภาค ผู้นำการอบรม ผู้ประสานงานมูลนิธิโรตารีในภูมิภาค สมาชิกของคณะกรรมการ Polio Eradication Advocacy Task Force และคณะกรรมการวิสัยทัศน์ ประธานคณะกรรมการจัดการประชุมใหญ่โรตารีสากล

ดูหนังสือที่มีประตูป็นกระจกนี้ มีประโยชน์สำหรับท่านทานากะเวลาที่ทำงานอยู่ในโฮมออฟฟิสที่บ้าน

ปี 2009 ที่เบอร์มิงแฮม คณะกรรมการกองทุนถาวรของประเทศญี่ปุ่น กรรมการบริหารโรตารีสากล และทรัสต์ของมูลนิธิโรตารีจากสิ่งที่ได้ทำมาทั้งหมดนี้ ผ่านระยะเวลา 49 ปีของชีวิตการแต่งงาน คุณเคียวโกะจึงเปรียบดั่งเพื่อนคู่ใจในการเดินทางของท่านในฐานะโรแทเรียน ท่านทานากะและคุณเคียวโกะต่างก็เป็น พอล แฮร์ริส เฟลโล เป็นผู้อุปถัมภ์กองทุนถาวร และเป็นผู้บริจาครายใหญ่ ถึงแม้ว่าเธอจะไม่พูดภาษาอังกฤษ ท่านกล่าวว่าภรรยาของท่านมีความสามารถพิเศษในการสื่อสารกับคนอื่นผ่านทางท่าทางและภาษากาย และบอกว่าเธอเป็นคนที่ “ร่าเริงและมีจิตใจดี”

ทั้งคู่ยังคงร่วมกันดูแลธุรกิจของท่านทานากะเกี่ยวกับอุตสาหกรรมขายส่งอย่างใกล้ชิด เมื่อใดที่ตารางเวลาเกิดชนกันทำให้ท่านไม่สามารถไปร่วมประชุมในเรื่องธุรกิจได้ เธอจะเป็นคนที่ไปประชุมแทน และเมื่อท่านต้องอยู่ไกลบ้าน ท่านจะโทรศัพท์หาเธอทุกวัน

ท่านทานากะมีทายาทซึ่งโตเป็นผู้ใหญ่มากแล้วสามคน โดยมีบุตรชายคนหนึ่งและบุตรสาวคนหนึ่งอาศัยอยู่ในญี่ปุ่น ส่วนบุตรสาวอีกคนอาศัยอยู่ในประเทศมาเลเซีย และมีหลาน ๆ อีกหกคนอาศัยอยู่กับพ่อ-แม่ของพวกเขา ในวันปีใหม่ของทุก ๆ ปี ทุกคนจะกลับมาพบปะกันที่บ้านของพวกท่านที่เมืองยาชิโอะ

“ความเห็นอกเห็นใจและความอดทนซึ่งกันและกันคือเคล็ดลับของชีวิตคู่ที่ประสบความสำเร็จ” ท่านทานากะกล่าว “ผมโชคดีที่ได้ภรรยาที่มีความอดทนต่อผม” ท่านเสริมว่าในสังคมญี่ปุ่น “ผู้ชายอาจจะมีการแสดงความรู้สึกหรือความคับข้องใจต่อผู้อื่นมากกว่าผู้หญิง ผมเองพยายามที่จะมีความอดทนอดกลั้น ไม่เพียงเฉพาะกับภรรยาของผมเท่านั้น แต่กับคนอื่น ๆ ด้วย”

ท่านทานากะเดินเล่นในเขตของมหาวิทยาลัยคริสเตียนนานาชาติร่วมกับกลุ่มนักเรียนทุนสันติภาพของโรตารี โดยท่านเป็นผู้ก่อตั้งกองทุนการศึกษาสันติภาพของโรตารี

ท่านทานากะมีทั้งความอดทนอดกลั้นดังกล่าวนั้น กับการความขยันและประสิทธิภาพในการทำงาน อดีตประธานสมาคมผู้ขายส่งกระดาษที่ใช้ในครัวเรือนของญี่ปุ่น กล่าวว่าท่านได้เรียนรู้คุณค่าของการทำให้ได้สะอาด ทั้งในแง่ของความหมายตามจริงและเชิงเปรียบเทียบ ท่านใช้โอเมลอย่างกว้างขวางโดยรักษาพื้นที่ในกล่องจดหมาย และเก็บเฉพาะจดหมายที่สำคัญเอาไว้เท่านั้น “ผมจะมีบุคลิกภาพแบบคนที่รับแรงตลอดเวลา” ท่านกล่าว “ไม่ใช่นิสัยของผมเลยที่จะปล่อยให้ทำงานกองสุมกัน ผมชอบที่จะทำมันให้เสร็จและก้าวต่อไป”

ถึงแม้ว่าในโฮมออฟฟิสของท่านจะมีตู้หนังสือยาวถึง 10 ฟุตเป็นที่เก็บไดอารี่และเอกสารงานต่าง ๆ ท่านก็ไม่ได้ปล่อยให้มีการสะสมอยู่นานเกินไปนัก เมื่อถึงเวลาเอกสารจำนวนมากที่หมดความสำคัญแล้วจะถูกนำออกมาขายทิ้งไป ในบางครั้ง พวกวัสดุที่เกี่ยวข้องกับโรตารี โดยเฉพาะจะถูกนำไปเก็บไว้ที่สโมสรของท่าน

ท่านทานากะกล่าวว่า เวลาที่ต้องเดินทางสิ่งที่ท่านคิดถึงมากที่สุดคือฝีมือปรุงอาหารของภรรยา ท่าน เธอเป็นแม่ครัวคนโปรดของท่าน ท่านก็ชอบทานอาหารญี่ปุ่นในที่อื่น ๆ แต่ก็พบว่าอาหารที่หาทานได้นอกประเทศญี่ปุ่นไม่สามารถเทียบกับอาหารที่มีในประเทศได้เลย บะหมี่ราเม็ง มีรสชาติแตกต่างจากที่

บ้านมาก และหาสุกี้ยากี้ที่มีรสชาติถูกปากได้ยาก เมื่อต้องปรับตัวกับการเดินทางที่ไม่สะดวกในการปรุงอาหารทานเอง ท่านมักจะเลือกทานอาหารของชาติอื่นแทน ท่านสามารถทานได้อย่างเกาหลีที่มีรสชาติไม่จัดได้ คุณเทราโอะเผยว่าเราสามารถทวนใจท่านได้เสมอ ด้วยสปาเก็ตตี้ในซอสมิรินาร่า หรือซอสสีแดงชนิดอื่น ๆ ท่านโปรดปรานอาหารรสชาติจัด ๆ และมักจะตำหนิอาหารอะไรก็ตามที่มีส่วนประกอบประเภทเนยมากเกินไป ท่านสังเกตว่าชาวอเมริกันชอบทานอาหารญี่ปุ่นมากขึ้น รวมทั้งมีความเจริญเติบโตของธุรกิจร้านอาหารประเภทซูชิอย่างมากในสหรัฐอเมริกา กล่าวได้ว่าชาวอเมริกันมีความห่วงใยในสุขภาพของพวกเขาเองมากขึ้นกว่าการที่จะไปหาทานอาหารเพื่อสุขภาพจากต้นตำรับในประเทศญี่ปุ่น

เวลาของท่านทานากะไม่ได้ถูกใช้ไปกับเรื่องงานเท่านั้น หากแต่เมื่อได้มีเวลาผ่อนคลาย ท่านก็จะผ่อนคลายอย่างเต็มที่เท่าที่จะสามารถทำได้เลยทีเดียว เช่นในยามเย็นวันหนึ่งที่ได้มีการร้องคาราโอเกะ ท่านก็ได้ตั้งรายการสำหรับเพลงที่ท่านจะร้องเองถึง 54 เพลงติดต่อกัน ท่านจำได้ว่ามันเป็นสามชั่วโมงแห่งการร้องเพลงที่มีทั้งความภูมิใจและความอายและคิดว่าคงจะไม่ผิดพลาดและความทรหดพอที่จะไปทำแบบนั้นได้อีก แต่คนที่รู้จักท่านเป็นอย่างดีคงจะไม่คิดอย่างนั้นแน่

ท่านทานากะช่วยริเริ่มการร่วมมือกันทำความสะอาดในละแวกที่อยู่อาศัยของท่าน จนนำไปสู่ความร่วมมือจากกลุ่ม 59 กลุ่ม ที่ร่วมกันรณรงค์ทำความสะอาดทั่วทั้งเมืองยาชิโอะ

ท่านทานากะกล่าวว่าสันติภาพเริ่มต้นจากความอดทนอดกลั้นในบ้าน นี่คือการที่ท่านฝึกฝนความอดทน ด้วยการหัดพับกระดาษกับหลาน ๆ ท่านพูดถึงการพับกระดาษว่า “มันไม่ใช่สิ่งที่ผมสนใจเลย และผมก็ไม่มีอารมณ์ในงานฝีมือ”

หลายคนคงจำได้ว่าเมื่อไม่นานมานี้ ท่านทานากะและเพื่อนที่เป็นโรแทเรียนท่านหนึ่งได้ริเริ่มการทำความสะอาดถนนในละแวกที่ท่านอยู่อาศัย ท่านทานากะจะถอนวัชพืช เก็บสิ่งปฏิกูล และขนขยะไปทิ้ง ท่านทำแม้กระทั่งการเก็บกวาดซากสุนัขหรือแมวที่ตาย “ทำให้ดูก่อน” ท่านกล่าว “มีบางพื้นที่ซึ่งเคยสกปรกมาก แต่เมื่อคนเหล่านี้ได้เห็นผมและคนอื่น ๆ ใช้เวลาเป็นวัน ๆ ในการทำความสะอาดบริเวณหน้าบ้านของเขา ในที่สุดพวกเขาก็จะมาร่วมมือกัน และยิ่งกว่านั้น พวกเขาจะรักษาความสะอาดในพื้นที่ของตัวเองมากขึ้น” จากสิ่งทีริเริ่มโดยชายเพียงสองคน บัดนี้ได้กลายเป็นโครงการของสโมสรโรตารีต่าง ๆ ในท้องถิ่น ที่กำหนดให้มีการเก็บกวาดพื้นที่ที่อยู่อาศัยเดือนละ 1 ครั้ง และได้ขยายวงออกไปสู่ความร่วมมือในระดับชุมชน จนมีถึง 59 กลุ่มที่ร่วมกันทำความสะอาดบริเวณรอบ ๆ เมืองยาชิโอะปีละ 2 ครั้ง โดยมีนายกเทศมนตรีของเมืองมาร่วมกิจกรรมในฐานะอาสาสมัครอีกด้วย

ท่านทานากะกล่าวว่าหลังที่ได้มาเป็นสมาชิกสโมสรโรตารียาชิโอะ จึงได้เข้าใจว่า “การช่วยเหลือผู้อื่นเป็นวิธีที่ง่ายที่สุดที่ผมสามารถช่วยสร้างสันติภาพ และไม่ว่าเราจะเข้าใจคำว่าสันติภาพกันอย่างไร มันก็ยังคงเป็นเป้าหมายที่แท้จริงและเป็นไปได้สำหรับโรตารี” ท่านเป็นผู้จัดตั้งกองทุนการศึกษาสันติภาพของโรตารี และในเดือนมกราคม ท่านก็ประกาศว่า สร้างผลงาน เพื่อสันติสุข (Peace Through Service) คือ คติพจน์ประจำปีบริหารของท่าน “สันติภาพไม่ใช่สิ่งที่จะสามารถเกิดขึ้นได้ด้วยสนธิสัญญาของรัฐบาล หรือด้วยการต่อสู้อย่างห้าวหาญ” ท่านทานากะกล่าว “มันคือสิ่งที่เราสามารถพบและได้รับในทุก ๆ วัน ด้วยวิธีง่าย ๆ”

ท่านอธิบายอีกว่า “การแก้ปัญหาเกี่ยวกับสันติภาพและความขัดแย้ง ควรจะเริ่มต้นที่บ้าน ครอบครัวเป็นหน่วยเล็กที่สุดของสังคม ดังนั้นเราจึงควรเริ่มต้นจากที่นั่น หากทุกคนมีจิตสำนึกแห่งสันติภาพกับคู่ครอง และสมาชิกในครอบครัว ก็จะทำให้ครอบครัวมีความมั่นคงยืนยาวและแผ่ขยายสำนึกแห่งสันติภาพออกไป เมื่อครอบครัวเต็มไปด้วยสันติภาพ ก็จะช่วยนำสันติภาพมาสู่ส่วนรวมด้วย”

“ญี่ปุ่นมีวัฒนธรรมเกี่ยวกับการเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว ซึ่งสอดคล้องกับคำขวัญของโรตารีที่ว่า “บริการเหนือตนเอง” ท่านทานากะกล่าว “สิ่งนี้เองที่เป็นเครื่องมือที่ช่วยในการฟื้นฟูประเทศญี่ปุ่นจากเหตุการณ์ภัยพิบัติจากแผ่นดินไหว และสึนามิ ที่สร้างความเสียหายให้แก่ประเทศในเดือนมีนาคม 2011”

“ภาพที่แสดงถึงความร่วมมือของแต่ละคนในขณะที่ยพยายามช่วยกันในการฟื้นฟูเป็นดังบทเรียนที่สอนให้โลกได้เรียนรู้การช่วยเหลือผู้อื่น” ท่านกล่าว “ผมเชื่อว่าโรตารีเป็นองค์กรที่มีส่วนในการสอนบทเรียนนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้วยการฝึกอบรมและให้ความรู้แก่ชนรุ่นใหม่นานาชาติผ่านทางศูนย์สันติภาพของโรตารี พวกเขาเหล่านี้จะรับผิดชอบต่อสังคมและทำงานเพื่อทำให้โลกนี้น่าอยู่ขึ้น”

กล่องหัวใจ (RELIEF BOX)

[illegible]

ศูนย์โรตารีในประเทศไทย โทร 0 2661 6720 อีเมล: rotaryth@ksc.th.com

อย่างไรก็ตาม คณะกรรมการได้พิจารณาเห็นว่าในอนาคตอาจเกิดปัญหาขึ้นอีกจึงได้เตรียมการที่จะให้ความช่วยเหลือเร่งด่วนหากเกิดภัยน้ำท่วมหรือภัยพิบัติอื่นๆ โดยได้จัดทำกล่องน้ำใจซึ่งเป็นกล่องพลาสติกบรรจุสิ่งของเครื่องใช้ที่จำเป็น จำนวน 500 กล่อง และเรือไฟเบอร์ ขนาดสำหรับ 3-4 คน จำนวน 20 ลำ และสำหรับ 6-7 คน จำนวน 50 ลำ เอาไว้แล้ว หากเกิดภัยพิบัติขึ้น สโมสรโรตารีในพื้นที่ซึ่งได้สำรวจความต้องการแล้ว สามารถติดต่อขอรับกล่องน้ำใจและเรือได้ทันทีที่ศูนย์โรตารีฯ (โทร. 02 661 6720-1) โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย แต่ต้องรับผิดชอบในการขนส่งและค่าใช้จ่ายในการขนส่ง

growing
a new
Japan

มองสังคมอุดมสันติสุข ผ่านเลนส์ ชากุจิ ทานากะ

ชากุจิ ทานากะ
ประธานโรตารีสากล ปี 2555-56

ผมเป็นน้องคนกลางอันดับที่สี่ในบรรดาพี่น้องแปดคนของครอบครัวทานากะ ในวัยเด็กคุณแม่จูงมือผมเดินทางด้วยเท้าระยะทาง 20 กิโลเมตรเพื่อไปขายผักในตลาดทุกสัปดาห์ นั่นเป็นเพียงมุมมองอันคับแคบที่ผมมีโอกาสได้พบเห็นในเยาว์วัย

เมื่อโตขึ้นผมมีโอกาสท่องเที่ยวอย่างกว้างไกล และค้นพบสิ่งต่าง ๆ มากมายผ่านการเดินทางเกินกว่าที่ผมเคยจินตนาการ แต่ไม่มีอะไรที่ทำให้วิสัยทัศน์ขจรขยายไปกว่าสิ่งที่ผมได้ประสบในชีวิตของการเป็นโรแทเรียน

ก่อนเป็นโรแทเรียนนั้น ผมมองเห็นเพียงแค่ธุรกิจ ครอบครัว ลูกค้า และคู่แข่ง ในยามเดินทางก็พบเห็นแต่สิ่งที่ผมอยากจะได้ ไม่เคยมองไปไกลกว่านั้น และก็ไม่ได้เคยมองย้อนกลับไปในอดีตกาลถึงสิ่งที่สำคัญต่อตัวเอง

สองปีให้หลังเมื่อได้เป็นสมาชิกของ สร.ยาชิโอะ เมื่อ 37 ปีก่อน ก็มีคนมาพูดให้ฟังถึงแนวความคิดการบริการด้านอาชีพ ตั้งแต่นั้นมาความคิดของผมค่อย ๆ เปลี่ยนไป ผมได้เริ่มประจักษ์ว่าจุดมุ่งหมายของชีวิตมิใช่เพื่อกอบโกยผลกำไรทางธุรกิจมากขึ้น เพิ่มยอดขาย ปรับปรุงธุรกิจให้ดีกว่าคนอื่น แต่แท้จริงแล้วยังมีเป้าหมายที่สูงส่งกว่า และสำคัญกว่านั้น นั่นคือทำตนให้เป็นประโยชน์แก่ผู้อื่น และการช่วยเหลือผู้อื่นแม้ในแนวทางที่เรียบง่าย ผมก็สามารถสร้างสรรค์สันติสุขได้

เราได้ฟังคำว่า ‘สันติสุข’ อยู่ตลอดเวลา จากข่าวบ้าง จากการสนทนาบ้าง และในแวดวงโรตารีอย่างถี่ยิบ แต่เราใช้เวลาน้อยนิดในการตีความแห่งสันติสุข ในขั้นพื้นฐานเราสามารถแปลความหมายของ ‘สันติสุข’ ในด้านตรงกันข้าม นั่นคือสภาพที่ไร้ซึ่งสงคราม ความรุนแรง ความกลัว ปราศจากความหวือหวา ความทุกขเวทนา หรือความอึดอัดขัดสน

แต่เราสามารถกำหนดค่านิยมในสภาพที่สามารถเกิดขึ้นได้ของ ‘สันติสุข’

ระเบิดปรมาณูนิวเคลียร์ ถล่มเมืองอิโรชิมาเรียบเป็นหน้ากอง

‘สันติสุข’ หมายถึงอิสรภาพในความคิดและทางเลือก ความมั่นคงปลอดภัย และความเชื่อมั่นในอนาคต มีชีวิตในสังคมที่มีเสถียรภาพ ในด้านนามธรรม อาจสื่อถึงความสุข ความสงบภายใน จิตวิญญาณ และภายนอกกาย

‘สันติสุข’ มีหลายนัยต่อผู้คนต่าง ๆ ไม่มีนิยามไหนที่ถูกและผิด แต่ไม่ว่าเราจะเข้าใจหรือใช้คำนี้อย่างไร โรตารีสามารถช่วยให้เราบรรลุสันติสุขได้

โรตารีช่วยให้เราสนองความต้องการขั้นพื้นฐานของผู้อื่น ไม่ว่าจะเป็นด้านการดูแลสุขภาพ สุขอนามัย อาหาร และการศึกษา ณ จุดที่ความต้องการมีมากที่สุด และยังทำให้เราสนองความต้องการภายในจิตวิญญาณด้วย เช่น มิตรภาพ ความสัมพันธ์ และความหวังโย โรตารียังช่วยเราจรรโลงสันติสุขโดยการลดสาเหตุแห่งความขัดแย้ง สร้างสรรค์เชื่อมสะพานแห่งมิตรภาพข้ามเผ่าพันธุ์และประเทศ ช่วยให้เรามีความเข้าใจซึ่งกันและกัน

การบำเพ็ญประโยชน์ทำให้ปัญหาที่เราเคยมองว่าใหญ่โตนั้นจริง ๆ แล้วมันเล็กมาก เราพึงเอาใจเขามาใส่ใจเรา เรามีความใกล้ชิดมากขึ้นกับผู้อื่นที่ผิดสืผิดกลืน และเราก็เริ่มเข้าใจว่าเราทั้งหลายต่างมีความคล้ายคลึงกันมากทีเดียว เราทราบดีว่าความร่วมมือก่อให้เกิดผลพวงที่ดีมากไปกว่าข้อขัดแย้ง เราเริ่มเห็นคุณค่าซึ่งกันและกัน เราทราบดีว่าต่างคนต่างมีสิ่งที่จะให้ มีสิ่งที่สั่งสอนชี้แนะ

ผมเห็นว่า ‘การบริการเหนือตน’ ไม่เพียงเป็นแค่คำขวัญ แต่เป็นหลักนำทางวิถีชีวิต ทำให้ชีวิตของเราสมบูรณ์ มีความหมายยิ่งขึ้น ทำให้เราทุ่มเทพลังงานไปสิ่งที่สำคัญอย่างแท้จริง คำนึงถึงประโยชน์สุขของผู้อื่นและส่วนรวมเป็นที่ตั้ง และนี่เป็นรากฐานของสันติสุขที่ช่วยให้โลกมีความสุขสงบสุขมากขึ้น

“เมืองแห่งสันติภาพ”
การฟื้นฟูเมืองฮิโรชิมาหลังสงคราม

นี่คือที่มาที่ไปของอรรถบทว่าด้วย ‘สร้างผลงาน เพื่อสันติสุข’ ในปี พ.ศ. 2555-56 ‘การบริการเหนือตน’ เตือนใจให้เราทราบว่า คนเราไม่สามารถอยู่ได้เพียงลำพังคนเดียว ชีวิตเฉกเช่นนั้นเป็นชีวิตที่ว่างเปล่าปราศจากความเบิกบานใจ แต่เมื่อไรเรามีชีวิตอยู่เพื่อผู้อื่น เราเริ่มรู้ซึ่งถึงฐานภาพของเราบนโลกใบนี้

ผมเองเป็นชนรุ่นแรกที่เติบโตในประเทศญี่ปุ่นหลังสงครามโลกที่นาสะพริงกลัว จึงเป็นเรื่องปกติที่เราให้ความสำคัญยิ่งแก่สันติสุข เราเห็นผลพวงจากสงคราม และเราเห็นการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ประเทศญี่ปุ่นประสบภายหลังจากเราได้เลือกเส้นทางสันติสุข และเปลี่ยนแปลงคตินิยมคิตของชาวญี่ปุ่น

การตัดสินใจเดินบนเส้นทางนี้ทำให้ประเทศญี่ปุ่นเจริญรุ่งเรืองจากนั้นเป็นต้นมา ทำให้ชนรุ่นต่อ ๆ ไปสามารถเติบโตใหญ่ท่ามกลางความปลอดภัย มีการศึกษา สามารถปรับแต่งชีวิตให้ดีขึ้น เปิดใจรับสิ่งใหม่ ๆ สร้างความเข้าใจที่กว้างใหญ่ไพศาล และนำพาเรามุ่งสู่เป้าหมายเชิงบวก

ในประเทศญี่ปุ่น เราถือความต้องการส่วนตนเป็นกิจที่สอง ความต้องการของกลุ่มเป็นกิจที่หนึ่ง บางครั้งเราเสียสละสิ่งที่เราต้องการสำหรับเราเองเพื่อบรรลุสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับทุกคน และนี่กลายเป็นวัฒนธรรมของชาวญี่ปุ่น ตัวอย่างที่มองเห็นได้ชัดเจน คือสภาพที่เกิดขึ้นภายหลังภัยพิบัติจากแผ่นดินไหวและคลื่นยักษ์สึนามิ วัฒนธรรมนี้ทำให้เราสามารถอยู่รอดและสร้างชีวิตใหม่ได้

สิ่งนี้จะเป็นบทเรียนในเชิงบวกสำหรับคนทั่วโลก เราเปลี่ยนแปลงทุกอย่างได้เมื่อเราถือความต้องการของผู้อื่นเป็นที่ตั้ง เมื่อเรามุ่งสรรพกำลังสู่เป้าหมายร่วม มันเปลี่ยนแปลงทุกอย่างได้ มันเปลี่ยนแนวความคิด เปลี่ยนการจัดลำดับความสำคัญ และเปลี่ยนความเข้าใจในหลักการของ ‘สันติสุข’ อย่างแท้จริง

ผมไม่ใช่นักปราชญ์ อรรถบทในปีใหม่นี้ใช้หลักการที่ย่งยาก ผมเป็นนักธุรกิจและหนทางสู่ความสำเร็จในด้านธุรกิจคือการทำให้ลูกค้ามีความสุข เมื่อลูกค้าสุขใจธุรกิจก็เติบโตและทำให้ผมสุขใจ มิเพียงแต่ธุรกิจดำเนินไปด้วยดีเท่านั้นแต่เพราะผมสุขใจที่ทำให้ผู้อื่นมีความสุข

ในโรตารี ธุรกิจของเรามีใช้ทำกำไรกำไรอะไร ธุรกิจของเราคือสร้างสันติสุข ผลตอบแทนของเรามีใช้เงินทอง แต่เป็นความสุขและความพึงพอใจที่ได้เห็นโลกดีขึ้น มีสันติสุขมากขึ้นจากน้ำพักน้ำแรงของเราเอง

ในฐานะโรแทเรียน เรามีทรัพยากรอันทรงพลังที่จะช่วยเราเสาะแสวงหาสันติสุข ศูนย์ศึกษาสันติภาพของโรตารีหกแห่งทั่วโลกมุ่งเตรียมคนหนุ่มสาวเป็นมืออาชีพผู้ก่อร่างสร้างสันติสุขในหลากหลายสาขา ทุกวันนี้เรามีวุฒิปริญญาสาขาสันติภาพที่กำลังส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศและแก้ไขข้อขัดแย้งอยู่ทั่วโลก เมื่อเราสนับสนุนศูนย์ศึกษาสันติภาพฯ เท่ากับเราแนบแน่นกับพันธมิตรผู้ก่อกำเนิดยาวนานในการสร้างโลกให้เกิดสันติสุขด้วย

ในปีปัจจุบัน ประธานคัลยัน บาเนอร์จี ขอให้เรา ‘มีน้ำใจ ห่วงใยเพื่อนมนุษย์’ เพราะทุกชีวิตมีคุณค่าทัดเทียมกัน เมื่อเรามีชีวิตอยู่เพื่อผู้อื่น เราจะมีความสุขที่ใหญ่หลวง ในปีหน้าผมขอให้ท่านเข้าใจว่าสันติสุขเป็นเป้าหมายที่เป็นจริง ปฏิบัติได้จริง

สันติสุขมีอาจบรรลุได้ด้วยข้อตกลงโดยรัฐหรือวีรกรรมอย่างหาญกล้า แต่เป็นสันติสุขที่เราพบได้ทุกวันอย่างง่ายดายด้วยหลากหลายวิธีการ ผมขอให้ท่านมุ่งมั่น ‘สร้างผลงาน เพื่อสันติสุข’ ซึ่งเป็นเป้าหมายสร้างโลกให้มีสันติสุขอย่างยั่งยืน

(สุนทรพจน์ในงานประชุมใหญ่โรตารีสากล
ณ กรุงเทพมหานคร)

โดยชุมชนเพื่อชุมชน

โดย สตีเฟ่น ฮาฟว
อนดรูจิก อดีตองครักษ์ สว. บางเขน แบล็ค

ชาวบ้านชายหญิงและเด็กนั่งรวมตัวกันใต้ต้นมะเดื่อที่แผ่กิ่งก้านปกคลุมพื้นที่ที่พวกเขาจับปันคนนั่ง
ชุมนุมกันในท้องถิ่นทุรกันดารที่ชื่อว่าหมู่บ้านโอดูโรในประเทศยูกันดา ในขณะที่โรงเรียนสตรีฟและวิกกี วอลเลซ
กำลังสอบถามถึงความต้องการของพวกเขา วันนั้นชาวบ้านมารวมชุมนุมกันที่ “ต้นไม้แห่งการประชุม” และได้
ความว่าพวกเขาต้องการน้ำสะอาด อาหารที่ดีขึ้นกว่าเดิม บริการการแพทย์ และการฝึกอาชีพโดยเฉพาะอาชีพ
สำหรับคนหนุ่มสาว

หากคุณนั่งอยู่ที่นั่นในปี พ.ศ. ๒๕๕๒ แล้วฟังพิจารณาชาวบ้าน
ที่ดูมีสุขภาพสมบูรณ์ คุณคงคิดไม่ถึงว่าพวกเขาเคยผ่านความทุกข์เข็ญ
ความเจ็บไข้ได้ป่วยและเกือบตายเพราะความหิวโหยมาก่อน ครอบครัว
วอลเลซรู้ดีถึงสภาพก่อนหน้านี้โดยละเอียด หากคู่สามีภรรยาไม่
ดิ้นรน ไม่ใช่ความสุขุมคัมภีรภาพและความเอาใจใส่อย่างแท้จริง
สภาพของหมู่บ้านนี้ก็ยังคงเป็นเช่นเดิม มีกระท่อมปลูกอยู่
อย่างง่าย ๆ กระจุกกระจายไปหลายไมล์บนพื้นดินสภาพ
เป็นก้อนฝุ่น ต้องใช้เวลาเดินทางโดยรถยนต์ ๖ ชั่วโมง
จากกัมปาลา

การเดินทางที่นำสติฟและวิกกีมาถึง
โอดุไวโรเริ่มต้นที่ภาคเหนือของประเทศไนจีเรีย ครอบครัว
วอลเลซสองคนนี้เป็นสมาชิกสโมสรโรตารีเลคเอลชินอร์
รัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกาและเขาทั้งสองยังเป็นผู้
บริจาครายใหญ่ (Major Donnor) ของมูลนิธิโรตารีอีกด้วย ตอนที่เข้า
ร่วมประชุมใหญ่โรตารีสากลปี พ.ศ. ๒๕๔๘ พวกเขาได้ทราบถึงการ
ทำงานกวาดล้างโรคโปลิโอในประเทศไนจีเรีย เห็นโรงพยาบาล
ในภาพยนตร์ที่เป็นชาวไนจีเรียพูดว่าผู้ป่วยที่รอดชีวิตจาก
โรคโปลิโอที่ประเทศนี้มีความภาคภูมิใจในการทำงานของพวกเขา
“เราจะไปที่นั่นกัน” วิกกีแสดงความตั้งใจชัดเจน

พวกวอลเลซไม่ค่อยเดินทางออกนอกอเมริกาเท่าไรนัก และไม่เคยไปทวีปแอฟริกากันเลย สิ่งที่พวกเขาได้พบในฐานะสมาชิกที่เข้าร่วมในทีมหยุดยั้งวัคซีนป้องกันโปลิโอได้เปลี่ยนแปลงชีวิตของพวกเขา “พูดได้ว่า..เราไม่ได้เตรียมตัวพบกับสิ่งที่ได้พบ” วิกกีฟันความทรงจำ “ผู้ป่วยด้วยโรคโปลิโอเคลื่อนไหวไปบนพื้นปูนโดยค่อย ๆ คลานไป เด็ก ๆ ต้องหาอาหารกินจากกองขยะ” พอพวกวอลเลซกลับสู่แคลิฟอร์เนีย เมืองแห่งแสงตะวัน พวกเขาต้องขลุกอยู่ในบ้านสี่วันเพื่อเปลี่ยนแผนสำหรับอนาคต

“ในตอนนั้น..” สตีฟ (ผู้ว่าการภาค ภาค ๕๓๓๐ ปี พ.ศ. ๒๕๕๔-๕๕) อธิบายเพิ่มเติม “ผมมีธุรกิจที่เป็น
สัญญาร่วมกับบริษัทวอลต์ ดีสนีย์เพื่อสร้างฉากลานแข่งรถในดิสนีย์แลนด์ วิกกีและผมรู้ว่าผมต้องยอมถอย เรารู้ว่า
พวกเราต้องลดขนาดธุรกิจและการใช้ชีวิตลง เพราะจากวันนี้เป็นต้นไปเราจะทำงานเพื่อมนุษยชาติ”

สองปีต่อมา ในปี พ.ศ. ๒๕๕๐ ภาค ๕๓๓๐ โดยคณะกรรมการโครงการระยะยาวได้ขอให้พวกวอลเลซทำ
โครงการผูกพันกับภาคโดยพยายามหาโครงการในต่างประเทศภายใต้เงื่อนไขเดียวคือต้องเป็นหมู่บ้านที่ไม่เคยได้รับ
ความช่วยเหลือใด ๆ จากองค์กรใดมาก่อน

ตอนนั้นนายและนางวอลเลซยังไม่เคยได้ยินชื่อ โอดูโวโร มาก่อน พวกเขาส่งอีเมลเหวี่ยงแหออกไปให้โรงเรียนทั่วโลก มีอีเมลตอบกลับฉบับหนึ่งจากสโมสรโรตารีก็มพาลาตะวันตกเสนอ ให้ทำโครงการกับหมู่บ้านที่มีประชากรประมาณ ๒,๕๐๐ คน แซม บวรายจากสโมสรโรตารีก็มพาลาตะวันตกยืนยันว่าหมู่บ้าน โอดูโวโรต้องการความช่วยเหลืออย่างแท้จริง แต่ยังไม่เคยได้ รับความช่วยเหลือจากกลุ่มใดมาก่อนแม้แต่รัฐบาล หลังจาก พิจารณา ๕ โครงการในอีก ๔ ประเทศ ทั้งคู่ตัดสินใจเดินทางไป ดูด้วยตนเอง “หมู่บ้านนี้เป็นเพียงแห่งเดียวที่ไม่ยื่นมือออกขอ เงินจากเรา ทำให้เราประทับใจตั้งแต่ครั้งแรกที่เดินทางไปเยี่ยม” สตีฟพูดถึงความทรงจำนั้น “แม้พวกเขาอยู่ในสภาพอดอยาก แต่ก็ยังมีชายคนหนึ่งเดินมาหาเราและยื่นไก่เป็น ๆ ตัวหนึ่งให้ เพื่อ แสดงความขอบคุณที่เราไปเยี่ยม”

ชาวบ้านชายหญิงและเด็กที่พวกวอลเลซพบพานคือ คนป่วย ขาดอาหาร และเฉื่อยชา วิกกี้กล่าวว่า “พวกเขานั่งนิ่งๆ พาดศีรษะไว้บนมือได้ตลอดทั้งวัน” โรคมาลาเรียแพร่ระบาด อย่างหนัก ชาวบ้านประทังชีวิตด้วยการเก็บเศษอาหารรับ ประทาน ดื่มน้ำจากแหล่งน้ำปนเปื้อนสิ่งสกปรก เช่นจากหลุม ตื้น ๆ ที่ปะปนดินโคลนซึ่งเป็นแหล่งน้ำใช้ร่วมกันกับสัตว์เลื้อย บ้างก็ที่เป็นที่ ๆ เดียวกันกับน้ำที่ใช้ซักเสื้อผ้าและอาบน้ำชำระล้าง ร่างกาย น้ำที่สะอาดพอจะดื่มได้ต้องเดินไปถึงสองไมล์ เครื่อง มือการเกษตรก็ไม่มี การเลี้ยงปศุสัตว์ก็ไม่มี ชาวบ้านอาวุโสคน หนึ่งพูดว่าเมื่อยี่สิบห้าปีที่แล้วชนเผ่าที่อยู่ไม่ไกลจากที่นี่ได้เข้ามา รุกรานโอดูโวโรเช่นฆ่าชาวบ้านวัยผู้ใหญ่ที่ต่อต้าน และดองเอา วัวจากหมู่บ้านนี้ไป สิบปีให้หลังโอดูโวโรก็ถูกบุกโจมตีอีกครั้ง คราว นี้โดยกองกำลังต่อต้านของพระผู้เป็นเจ้า (แอลอาร์เอ) ซึ่งเป็น ทหารเด็ก ชาวบ้านต้องหนีไปอยู่ที่อื่น หมู่บ้านนี้ยังไม่มีโอกาส พ้นกลับสู่สภาพเดิม คนที่มีความรู้ในการทำเกษตร หากไม่ หนีไปก็จะต้องถูกฆ่าตาย ด้วยเหตุนี้หมู่บ้านโอดูโวโรจึงถูกขนาน นามว่า “หมู่บ้านที่ถูกลืม”

ในการเดินทางไปหมู่บ้านนี้แต่ละครั้ง สองสามีภรรยาที่จะได้รับทราบข้อมูลที่เป็น “อีกชิ้นหนึ่งของภาพต่อ ชาวบ้านค่อนข้างระมัดระวังในการให้ข้อมูลและค่อนข้างขยาตกลัว โดยเฉพาะประเด็นเกี่ยวกับการสังหารประชาชนอย่างเหี้ยมโหดในช่วงเวลาที่ผ่านมา” สตีฟสาธยาย “วิกกีและผมเคารพการให้ข้อมูลของชาวบ้านอย่างเคร่งครัดและมุ่งมั่นที่จะช่วยรักษาวัฒนธรรมของผู้คนไม่ว่าที่ไหนที่เราไปเยี่ยมพบ เราไม่เร่งรีบหาข้อสรุป เป้าหมายแรกของเราที่โอดุไวโรคือจัดหาน้ำสะอาด แต่ชาวบ้านอาวุโสต้องเป็นคนตัดสินใจ ไม่ใช่เราสองคน ช่วงหนึ่งผมเคยเสนอออกไปว่า หากพวกเขาวบ้านสามารถสร้างห้องส้วมได้สิบจุด เราจะขุดหาแหล่งน้ำให้สองจุด ผู้นำชาวบ้านใช้เวลาประชุมหารือกันครึ่งวัน แล้วเขาก็ออกมาประกาศว่า “เรายอมรับข้อตกลง”

นั่นก็เป็นการเริ่มต้นการแปลงโฉมโอดุไวโร ด้วยการสนับสนุนจากมาร์ก ไฮวีสัน ผู้ว่าการภาค ๕๓๓๐ ปี พ.ศ. ๒๕๕๐-๕๑ วอลเลซทั้ง สองจึงลงมือก่อตั้งกลุ่มชุมชนโรตารีในหมู่บ้านนั้นเพื่อบอกกล่าวแก่เหล่าโรแทเรียนถึงความต้องการของคนในท้องถิ่น ครั้งหนึ่งคณะกรรมการโครงการระยะยาวของภาค ๕๓๓๐ มีความคิดที่จะทำโครงการปศุสัตว์ในโอดุไวโร แต่สตีฟและวิกกีคัดค้านความคิดนั้น “ถ้าเราทำอย่างนั้น ก็เท่ากับเป็นการผลักให้หมู่บ้านกลับไปอยู่ในจุดที่ตึงตูดให้เพื่อนบ้านมาโจมตีและปล้นฆ่าชาวบ้านอีกครั้งหนึ่ง” วิกกีกล่าว “เท่ากับเราวางกับดักอันตรายให้พวกเขา” สโมสรในภาคได้ช่วยกันระดมเงินบริจาคเพื่อโครงการต่าง ๆ ในหมู่บ้านนี้ได้เงินรวม ๒๓,๐๐๐ เหรียญสหรัฐ เราใช้เงินส่วนหนึ่งในการฝึกอบรมให้ความรู้การเกษตรเพื่อให้ชาวบ้านได้รู้จักวิธีใช้เครื่องมือการเกษตร และมี ผู้สนใจเข้ารับการอบรมการทำเกษตรอินทรีย์ ๔๐ คน ในปีที่แล้ว “เมื่อเราไปถึงโอดุไวโร” สตีฟกล่าวจากความทรงจำ “พวกเขาวบ้านกำลังขุดร่องดินด้วยท่อนไม้และกิ่งไม้”

สโมสรมักพาลาตะวันตกได้ให้การสนับสนุนโครงการนี้เป็นอย่างมากในทุกขั้นตอน สมาชิกในสโมสรได้ให้ความร่วมมือกับภาค ๕๓๓๐ จนเราได้การตอบรับทุนสมทบจากมูลนิธิโรตารีเพื่อใช้ในโครงการน้ำสะอาดและอนามัย ซึ่งรวมไปถึงอีกหนึ่งโครงการเพื่อการซ่อมบ่อน้ำ ๙ บ่อที่ถูกทิ้งร้างและโครงการฝึกอบรมอาชีพให้ชาวบ้านเพื่อให้พวกเขาได้สร้างแท่งกั้นน้ำขนาด ๑๒๐,๐๐๐ ลิตรให้กับโรงเรียนสองแห่ง และติดตั้งแผงเซลล์พลังงานแสงอาทิตย์เพื่อช่วยให้ชาวบ้านมีแสงสว่างใช้ยาวนานออกไปอีกสามถึงสี่ชั่วโมงหลังตะวันตก เมื่อเร็ว ๆ นี้เรายังมีความพยายามจัดโครงการฝึกอบรมชาวบ้านให้ประกอบระบบกรองน้ำทรายชีวภาพซึ่งจะมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการป้องกันเชื้อโรคที่ปนเปื้อนมากับน้ำ นักเรียนทุนทูตสันถวไมตรีของโรตารีคนหนึ่งอาศัยอยู่ในประเทศยูกันดารู้ว่า คุณเทกซ์ ไทซอนสมาชิกสโมสรโรตารียูเนกาสร้างเครื่องกรองน้ำ และติดตั้งอยู่ที่หลังบ้านของเขาในกัมพาลา เป็นเครื่องที่ภาชนะบรรจุน้ำ ทำด้วยคอนกรีตภายในมีก้อนหินและทรายวางสลับกัน เครื่องนี้สูง ๔ ฟุต และกว้างยาวหนึ่งตารางฟุต ด้านในบุด้วยเหล็กเพื่อเสริมความแข็งแรง ไทซอนขายโครงเหล็กนี้ให้กับโรแทเรียนและบริการส่งช่างไปสอนวิธีการสร้างเครื่องกรองน้ำให้ที่โอดุไวโร

“ถ้าเราทำอย่างนั้น ก็เท่ากับเป็นการผลักให้หมู่บ้านกลับไปอยู่ในจุดที่ตึงตูดให้เพื่อนบ้านมาโจมตีและปล้นฆ่าชาวบ้านอีกครั้งหนึ่ง” วิกกีกล่าว “เท่ากับเราวางกับดักอันตรายให้พวกเขา”

คู่สามีภรรยาอาสาเลขกลับไปที่โอคูโวโรทุกปี ในปี พ.ศ. ๒๕๕๒ เมื่อพวกเขาเดินทางไปถึงพร้อมกับคุณโฮวิสันและภรรยาบาร์บารา โรแทเรียนเกอร์รี และโรแทเรียนพอลลา พอร์ตเตอร์ มีชาวบ้านกว่า ๑,๕๐๐ คนมาคอยต้อนรับเขา งานปาร์ตี้ถูกจัดขึ้นทันที ชาวบ้านอาวุโสคนหนึ่งกล่าวกับพวกอาสาเลขว่าเขาไม่เคยคาดคิดว่าจะได้เห็นงานฉลองในหมู่บ้านนี้อีก และเขามีอะไรจะบอกเกี่ยวกับโครงการต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในหมู่บ้านนี้ว่า “คุณไม่ได้นำเอาปลามาให้เรา” เขาบอกพวกที่มาพร้อมกับรอยยิ้ม “คุณนำเอาเบ็ดตกปลามาให้เรา และเราขอขอบคุณ”

ในขณะที่ภารกิจในการปรับโฉม “หมู่บ้านที่ถูกลืมนึกถึง” ดำเนินต่อไปและสร้างความพึงพอใจให้กับคู่ครองโรแทเรียนผู้มีมนุษยธรรมหลายคู่ โอคูโวโรคือแรงบันดาลใจให้คู่สามีภรรยาอาสาเลขเดินทางหาความท้าทายในพื้นที่อื่น ๆ อีก ล่าสุดเขาเริ่มโครงการใหม่ที่นากาแลนด์ ซึ่งเป็นรัฐในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของอินเดียที่มีพรมแดนติดกับประเทศพม่า ภูมิประเทศที่นี่อยู่ห่างไกลมากและมีกองกำลังป้องกันพื้นที่หนาแน่น และดูเหมือนคู่สามีภรรยาผู้ร่วมเดินทางไปกับพวกเขานี้จะเป็นชาวตะวันตกกลุ่มแรกที่มีโอกาสเดินทางมาทางใต้ผ่านเข้าไปในพื้นที่รัฐนากาแลนด์นับตั้งแต่สงครามโลกครั้งที่ ๒ สภากาชาดเมืองลำปางและการสู้รบกันระหว่างเผ่าพันธุ์ยังเกิดขึ้นในภูมิภาคแถบนี้ ชาวต่างชาติที่มาเยือนต้องเตรียมพร้อมกับความไม่แน่นอนทางการเมืองและอันตรายที่อาจเกิดขึ้น

เคยมีคนทั้งสองสามีภรรยาว่าเป็นพวกชอบผจญภัย วิกก็ถึงกับหัวเราะ “นักผจญภัยฟังดูจะดีเกินไป เพราะเพื่อนในกลุ่มเรียกพวกเราว่าคนเพี้ยนกันทั้งนั้น” ในช่วงอายุของคนวัยเกิน ๕๐ ปีแล้ว พวกเขาสองคนยังชอบทำอะไรเสี่ยงนอกเหนือขอบเขตของความเป็นปกติอย่างที่เราคุ้นเคยกัน มีหน้าซำยังลุยทำโครงการจนประสบความสำเร็จได้อย่างที่ผู้มีมนุษยธรรมยากจะทำได้ ความยืดหยุ่นคือสิ่งที่เขาได้เรียนรู้ว่าเป็นคุณสมบัติสำคัญ ยกตัวอย่างเช่นตอนที่เดินทางไปรัฐมิสซิสซิปปี ประเทศอินเดีย เพื่อช่วยสร้างบ่อน้ำทำมือ พวกเขาอาสาถึงสนามบินแล้วจึงได้รับแจ้งว่าสโมสรโรตารีเจ้าบ้านตัดสินใจไม่ร่วมโครงการแล้ว แทนที่พวกเขาจะล้มเลิกแผนนี้ ครอบครัววอลเลซสามารถหาสโมสรที่อยู่ใกล้รัฐนากาแลนด์มาแทนได้ แต่ตอนที่เดินทางข้ามชายแดนตำรวจชายแดนที่ติดอาวุธสงครามได้ตรวจค้นพวกเขาทั้งสองอย่างละเอียดและควบคุมตัวพวกเขาไว้ ก่อนที่จะปล่อยให้เดินทางต่อไปได้โดยมีเจ้าหน้าที่ติดตามอยู่ตลอด ทั้งสองสามารถข้ามเขตแดนไปที่รัฐนากาแลนด์โดยได้รับอนุญาตให้เพียงไปพบสมาชิกสโมสรโรตารีในท้องถิ่นนั้นเท่านั้น ทั้งสองได้พบกับสมาชิกสโมสรโรตารีกลุ่มเล็ก ๆ กลุ่มหนึ่งที่อธิบายให้เขาฟังว่าหากไม่ใช่เป็นการมาพบโรตารีเรียนที่นั่นแล้วพวกเขาจะไม่สามารถเข้ามาในพื้นที่นี้ได้เลย สโมสรโรตารีในท้องถิ่นนั้นในตอนแรกก็คัดค้านที่จะรับร่วมทำโครงการน้ำในรัฐมิสซิสซิปปีด้วย “เพราะเรากำลังขอให้เขาสนับสนุนโครงการในหมู่บ้านของเผ่าพันธุ์ชาติศัตรูของพวกเขา โดยที่พวกเขาไม่รู้ตัวมาก่อน” สตีฟอธิบาย แต่พอคุยกันไปสักพักพวกเขาก็ยอมผ่อนตาม “ไม่เพียงผ่อนคลายลงเท่านั้น” วิกก็เสริม “พวกเขายังช่วยก่อตั้งสโมสรโรตารีใหม่ให้กับศัตรูด้วย”

เกียรติคุณที่ครอบครัววอลเลซได้ทุ่มเทไปและการได้ลงมือปฏิบัติในโครงการต่าง ๆ อย่างจริงจังได้ส่งผลในการทำลายกำแพงอคติที่ศัตรูสองฝ่าย

มีต่อกัน ช่วงที่ติกว่าตลอดเวลาสิบปีที่ผ่านมาคือการที่เขา

ทั้งสองมิได้ฝากผลงานอื่นใดในทุกพื้นที่ ๆ เขาเดินทาง

ไปถึงยกเว้นเพียงการเติมเต็มและเพิ่มพูนคุณภาพให้

กับชีวิตที่นั่น และเกือบทุกโครงการพวกเขามัก

เริ่มต้นด้วยโครงการน้ำสะอาด ทั้งคู่จะเดินทาง

ปีละสองครั้ง ๆ ละ ๔๐ วันเพื่อกลับไปเยี่ยม

โครงการที่ได้ริเริ่มไว้ หมู่บ้านที่พวกเขาให้ความ

ช่วยเหลือนั้นยังคงได้รับการบริการจากครอบครัว

วอลเลซอยู่เนื่อง ๆ แต่หลักการสำคัญในการ

ปฏิบัติต่อผู้คนทั้งหมดไม่ว่าจะเป็นในประเทศ

ยูกันดาหรืออินเดียหรือที่ไหน ๆ นั่นคือพวกเขา

ต้องการเพียงการมีโอกาสที่จะช่วยเหลือ

ตัวเอง พวกเขาจะได้รับเพียงของขวัญที่เป็น

เบ็ดตกปลา ไม่ใช่ปลา

<<Community to community>>

by Stephen Yafa

Seated in a circle of men, women, and children at the base of a sprawling fig tree in the remote Ugandan village of Oduworo, Rotarians Steve and Vicky Wallace are asking the villagers about their needs. At least a thousand people have come together at this “meeting tree,” and agree that everyone wants clean water, better food, medical care, and vocational training, especially for the young.

If you were to sit in on this gathering in 2009 and gaze at the healthy, animated villagers, it would be hard to envision the despair, disease, and near starvation they had endured. The Wallaces know about the deprivations in detail. Without the couple’s persistence, ingenuity, and caring, those conditions would still plague the village, a loose assemblage of huts spread over several miles of caked dirt, six hours by car from Kampala.

The journey that led Steve and Vicky to Oduworo began in northern Nigeria. The Wallaces – members of the Rotary Club of Lake Elsinore, Calif., USA, and Rotary Foundation Major Donors – learned about polio eradication work there when they attended the

RI Convention in Chicago in 2005. A Nigerian Rotarian, captured on video, described the plight of the disease’s victims in the country. “We’re going,” Vicky declared. The Wallaces had rarely traveled outside the United States, and never to Africa. What they soon experienced as members of a polio immunization team would change their lives. “We were not ready for it in any way,” Vicky recalls. “Polio sufferers crawling in the dirt, children digging through garbage for something to eat.” When they returned to their sunny California suburb, they stayed home for four days and revised their plans for the future.

“At the time,” explains Steve, the 2011-12 governor of District 5330, “I owned a business and was under contract to the Walt Disney Company, building props for the rides at Disneyland. Vicky and I both knew I had to quit. We knew we were going to downsize our lives and do humanitarian service from then on.”

Two years later, in 2007, the District 5330 multiyear project committee asked the Wallaces to get the district involved in an international service effort. There was a single stipulation: They had to choose a village that had never received any outside help.

The Wallaces had never heard of Oduworo. They sent out a slew of emails to Rotarians around the globe, and one response, from the Rotary Club of Kampala-West, offered a compelling description of this village of about 2,500 inhabitants. Kampala-West club member Sam Bwaya assured them that Oduworo needed help but had never received aid from any humanitarian group or government agency. After seeing five other potential project sites in four countries, the couple traveled there. “This was the only village that didn’t have its hand out, asking for money, when we first visited,” Steve remembers. “Even in the face of starvation, one man stepped forward and presented us with a live chicken to thank us for showing up.”

The men, women, and children the Wallaces encountered were sick, malnourished, and so lethargic, Vicky says, “they just sat there all day with their heads in their hands.” Malaria was rampant. The villagers existed on scraps of food and drank from a contaminated water supply – shallow holes with muddy water, which they shared with animals, and where they also washed their laundry and bathed. The nearest potable water source was 2 miles away on foot. They had no farming tools and no livestock. An elder explained that 25 years earlier, a neighboring tribe had raided Oduworo, killed scores of resisting adult villagers, and stolen all the village’s cows. Ten years later, Oduworo was raided again, this time

by the Lord’s Resistance Army, for child soldiers. Many people fled, and the village still had not recovered. Anyone who knew how

to raise crops either had been killed or had run off. The Wallaces learned that the survivors of Oduworo called their home “the forgotten village.”

With each visit, the couple would learn “another piece of the puzzle. The villagers were extremely cautious, even reluctant to share information about the atrocities of their past,” Steve explains. “Vicky and I were determined to respect and to help preserve the culture of people wherever we went, and to not rush to impose solutions. Our first goal for Oduworo was a fresh water supply, but the elders had to decide on it, not us. In time, I offered a proposal: If they’d dig 10 latrines, we’d provide two boreholes for new wells. The elders met for half a day, then came back and announced, ‘We accept your deal.’”

So began Oduworo’s transformation. With support from Mark Howison, 2007-08 governor of District 5330, the Wallaces helped start a Rotary Community Corps in the village, which has advised the Rotarians on local needs. At one point, the multiyear project committee back home thought to replenish Oduworo’s livestock. But Steve and Vicky stepped in to veto the idea. “If we do that, we’re setting up the village to be raided once again,” Vicky said. “We’ll be putting them in danger.” Clubs in the district have raised about \$23,000 for projects in the village. A portion has gone toward agricultural training; villagers have learned how to use farm tools, and 40 people enrolled in an organic farming class last year. “When we arrived in Oduworo,” Steve recalls, “they were digging seed furrows with sticks and twigs.”

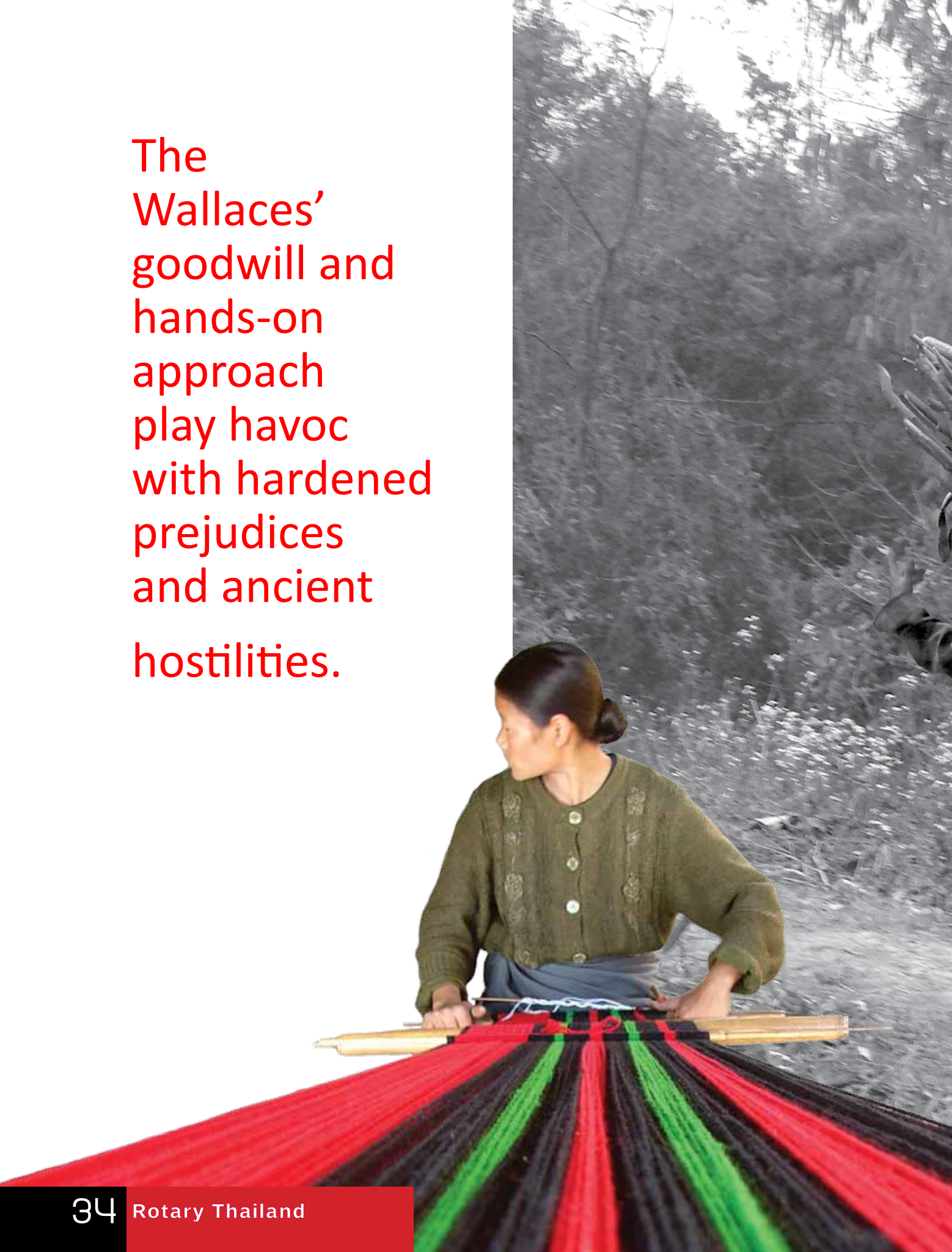
Throughout the process, the Kampala-West club has provided critical support. Club members have worked with District 5330 to obtain Rotary Foundation Matching Grants for water and sanitation projects, including one to repair nine nonfunctioning borehole wells and to provide vocational training to villagers so they could construct 120,000-liter water tanks at two schools. Solar lighting has been installed, extending the villagers' day by three to four hours. Recently, an effort got underway to train villagers to make bio-sand filters, a vital defense against waterborne pathogens. An Ambassadorial

Scholar living in Uganda found out that Tex Tychon, of the Rotary Club of Muyenga, built the filters in his backyard in Kampala. Made from concrete containers and filled with rock and sand, each filter is about 4 feet tall and 1 foot square, and poured to harden inside a steel mold. Tychon sold the Rotarians some molds and sent his assistants to Oduworo to teach the villagers how to make the filters.

The Wallaces return to Oduworo every year. In 2009, when they arrived with Howison and his wife, Barbara, and Rotarians Gerry and Paula Porter, over 1,500 villagers turned out to greet them. A party erupted. An elder told the Wallaces that he had never expected to see a celebration in his village. And he had something to say about the numerous villager projects underway: "You didn't bring us a fish," he told them with a broad smile. "You brought us a fishing line. We thank you."

The
Wallaces'
goodwill and
hands-on
approach
play havoc
with hardened
prejudices
and ancient
hostilities.

While the revival of a forgotten village might have satisfied the humanitarian inclinations of many Rotarian couples, Oduworo motivated the Wallaces to seek out new challenges. Their latest project has taken them to Nagaland, a state in northeastern India bordering Myanmar. The terrain is so remote and heavily guarded that the couple and their travel partners discovered they were the first Westerners to cross the southern border into Nagaland since World War II. Fierce and chronic tribal warfare has dominated the region, creating a constant state of political unrest and presenting a real danger for foreign visitors.

When an observer points out to the Wallaces that they are adventurous, Vicky laughs: "It's funny you call us adventurous. Our friends call us stupid." Now in their 50s, they routinely take on risks far beyond the comfort zone of most of us, and appear to thrive on implementing projects where no other humanitarian has ventured before. Flexibility, they've learned, is crucial. On their way to help build hand-dug wells in the Indian state of Manipur, the Wallaces arrived at the airport to discover that the host Rotary club had decided not to participate. Instead of jettisoning their plans, the Wallaces managed to contact a club in neighboring Nagaland. As they were crossing the border, military police with machine guns searched and detained them, and assigned an armed guard to shadow them. The couple entered Nagaland with a permit indicating that they would be visiting a Rotary club there. They met a small group of Rotarians, who told Steve and Vicky that they'd never have been allowed in without "Rotary" on their permit. The club members were initially reluctant to get involved in the water projects in Manipur – "We were asking them to support their tribal enemy's village without knowing it," Steve says – but in time they relented. "Not only relented," Vicky adds. "They helped organize a new Rotary club with their enemies."

The Wallaces' goodwill and hands-on approach plays havoc with hardened prejudices and ancient hostilities. For the better part of a decade, they've pushed no agenda in the places they've visited other than living a fulfilling and healthy life. That almost always begins with finding fresh water. Twice a year, for 40 days, the couple tour projects they've helped initiate. They're in service to the villages they assist, but even more so to the ideal that all people, from Uganda to India and beyond, need only have a chance to help themselves through the gift of a hook and not a fish.

โฉมหน้าใหม่ ในกรรมการบริหารโรตารีสากล

RI faces : New directors take office

คณะกรรมการบริหารโรตารีสากล มีจำนวน 19 ท่าน คือ ประธานโรตารีสากล ประธานโรตารีสากลรับเลือก และกรรมการที่ได้รับเลือกจากที่ประชุมโรตารีสากลโดยการเสนอชื่อจากสโมสรโรตารีต่างๆ อีก 17 ท่าน

คณะกรรมการบริหารฯ มีหน้าที่จัดการบริหารกิจการและเงินทุนของโรตารีสากลตามธรรมนูญและข้อบังคับของโรตารีสากล โดยกรรมการรุ่นใหม่จำนวน 8 ท่านพร้อมกับประธานโรตารีสากลรับเลือกเริ่มงานตั้งแต่ 1 กรกฎาคม เป็นต้นไป

รอน ดี.เบอร์ตัน – Ron D. Burton สโมสรโรตารี Norman, Oklahoma, USA รอน เบอร์ตัน ประธานโรตารีสากลรับเลือก เกษียณอายุจากประธานมูลนิธิของมหาวิทยาลัยโอกลาโฮมา ในปี พ.ศ. 2550 ปัจจุบัน สมาชิกสมาคมเนติบัณฑิตอเมริกันประจำศาลสูงสุดสหรัฐ รอนเป็นผู้ก่อตั้ง/อดีตประธานมูลนิธิของโรงเรียนนอร์แมนและผู้ก่อตั้ง/อดีตกรรมการมูลนิธิของชุมชนนอร์แมน

รอนเคยทำหน้าที่รองประธานสภา Last Frontier ของลูกเสือสหรัฐอเมริกาและได้รับรางวัล Silver Beaver Award รอนเป็นโรตารีตั้งแต่ปี พ.ศ. 2522 เคยเป็นกรรมการบริหารโรตารีสากล รองประธานทรัสต์มูลนิธิโรตารี ผู้ดำเนินการประชุมอบรมผู้ว่าการภาครับเลือก ประธานคณะกรรมการจัดการประชุมฯ ที่ปรึกษากองทุนถาวร ผู้ประสานงานมูลนิธิโรตารีประจำภูมิภาคและผู้ดูแลประธานโรตารีสากล รอนได้รับรางวัลสูงสุดของโรตารีสำหรับผู้ให้บริการเหนือตน และรางวัลการบำเพ็ญประโยชน์ดีเด่นของมูลนิธิโรตารี และรางวัล “ผู้ให้บริการเพื่อโลกปลอดโปลิโอ” ระหว่างประเทศ ท่านและภริยาเจ็ตตามีบุตรสองคนและหลาน 3 คน

Ron D. Burton Norman, Okla., USA Ron Burton, the RI president-elect, retired as president of the University of Oklahoma Foundation Inc. in 2007. He is a member of the American Bar Association and is admitted to practice before the U.S. Supreme Court. Ron is a founder and past president of the Norman Public School Foundation, and founder and past board member of the Norman Community Foundation. He was vice president of the Last Frontier Council of the Boy Scouts of America and received the Silver Beaver Award.

A Rotarian since 1979, he has served Rotary as RI director, Rotary Foundation trustee vice chair, International Assembly moderator, committee chair, Permanent Fund national adviser, regional Rotary Foundation coordinator, and aide to the president. Ron has received the RI Service Above Self Award and The Rotary Foundation Distinguished Service Award and International Service Award for a Polio-Free World. He and his wife, Jetta, have two children and three grandchildren.

RI faces : New directors take office

แอนน์-บริต อลีโบล – Ann-Britt Åsebol สโมสรโรตารี Falun-Kopparvagen, Sweden
แอนน์-บริต อลีโบล เป็นผู้เริ่มก่อตั้งโรงเรียนมัธยม Falu Frigymnasium สำหรับนักเรียนอายุ 16-19 ปี ปัจจุบันเธอเป็นสมาชิกสภาผู้แทนของประเทศสวีเดน แอนน์-บริตเคยทำหน้าที่ผู้ประสานงานสมาชิกภาพของโรตารีสากลประจำภูมิภาค ผู้ประสานงานมูลนิธิโรตารีประจำภูมิภาค เป็นผู้นำการอบรมผู้แทนสถานิติบัญญัติและผู้แทนพิเศษของประธานโรตารีสากล เธอเป็นโรตารีเรียนตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536 เคยไปร่วมงานโครงการบำเพ็ญประโยชน์ในประเทศเนปาลและรัสเซีย แอนน์-บริตเป็นผู้บริจาคในกองทุนถาวร (Benefactor) ของมูลนิธิโรตารี

Ann-Britt Åsebol Falun-Kopparvågen, Sweden Ann-Britt Åsebol has a background in education and started a high school, Falu Frigymnasium, for students ages 16-19. She is also a member of the Swedish Parliament. Ann-Britt has served Rotary as a regional Rotary International membership coordinator, regional Rotary Foundation coordinator, training leader, Council on Legislation representative, and president's representative. A Rotarian since 1993, she has participated in service projects throughout Nepal and Russia. Ann-Britt is a Benefactor of the Foundation.

จอห์น บี.โบก – John B. Boag สโมสรโรตารี Tamworth North, Australia จอห์น โบก เป็นผู้เชี่ยวชาญกฎหมายทรัพย์สินที่ได้รับการรับรองของประเทศ ปัจจุบันเป็นผู้อำนวยการสำนักงานกฎหมาย Everingham Solomons เป็นโรตารีเรียนตั้งแต่ปี พ.ศ. 2523 เคยทำหน้าที่ประธานคณะกรรมการฝ่ายข้อบังคับและธรรมนูญโรตารีสากล เป็นผู้ประสานงานมูลนิธิโรตารีประจำภูมิภาค เป็นผู้นำการอบรมและผู้แทนพิเศษของประธานโรตารีสากล ในการประชุมสถานิติบัญญัติปี พ.ศ. 2550 และปี 2553 ท่านได้ปฏิบัติหน้าที่เป็นรองประธานสถานิติบัญญัติทั้งสองสมัย จอห์นได้รับรางวัล “ผู้ให้บริการมูลนิธิโรตารีดีเด่นระดับภาค” และเกียรติบัตรสำหรับการบำเพ็ญประโยชน์เกียรติคุณของมูลนิธิโรตารี ท่านและภริยาไดแอนนาเป็นผู้บริจาคในกองทุนถาวร (Benefactor) ของมูลนิธิโรตารี

John B. Boag Tamworth North, Australia John Boag, an accredited specialist in property law, is a director at Everingham Solomons Solicitors and has been a Rotarian since 1980. John has served Rotary as chair of the Constitution and Bylaws Committee, regional Rotary Foundation coordinator, training leader, and president's representative. He was vice chair of the 2007 and 2010 Councils on Legislation. John has received The Rotary Foundation District Service Award and Citation for Meritorious Service. He and his wife, Dianna, are Benefactors of the Foundation.

RI faces : New directors take office

ทาเกชิ มัตสุมิยะ – Takeshi Matsumiya สโมสรโรตารี Chigasaki-Shonan, Japan
ทาเกชิ มัตสุมิยะ มีอาชีพทันตแพทย์อยู่ในเมือง Kanagawa เป็นโรตารีเรียนตั้งแต่ปี พ.ศ. 2525 เคยเป็นผู้ประสานงานสมาชิกภาพโรตารีสากลประจำภูมิภาค และผู้ประสานงานสมาชิกภาพโรตารีสากลประจำโซน ผู้ประสานงานกลุ่มทรัพยากรการเรียนรู้หนังสือประจำโซน ผู้นำฝึกอบรมและผู้แทนพิเศษประธานโรตารีสากล ท่านและภริยาชิเงโกะเป็นผู้บริจาครายใหญ่ (Major Donors) ของมูลนิธิโรตารี และเป็นสมาชิกชมรมผู้บริจาคมรดก (Bequest Society)

Takeshi Matsumiya Chigasaki-Shonan, Japan Takeshi Matsumiya works in dentistry in Kanagawa and has been a Rotarian since 1982. Takeshi has served as a regional Rotary International membership coordinator, Rotary International membership zone coordinator, Literacy Resource Group zone coordinator, training leader, and president's representative. He and his wife, Shigeko, are Rotary Foundation Major Donors and members of the Bequest Society.

แอนน์ แอล. แมททิวส์ – Anne L. Matthews สโมสรโรตารี Columbia East, SC, USA
แอนน์ แมททิวส์ เคยเป็นผู้ช่วยการฝ่ายการศึกษาของรัฐ South Carolina และเป็นกรรมการผู้บริหารงานอีกหลายฝ่าย ระดับรัฐและระดับประเทศ รวมถึงสมาคมมะเร็งอเมริกัน เป็นโรตารีเรียนตั้งแต่ปี พ.ศ. 2532 แอนน์เคยเป็นทรัสต์ีมูลนิธิโรตารี เป็นกรรมการแผนวิสัยทัศน์อนาคตของโรตารี ผู้ประสานงานมูลนิธิโรตารีประจำภูมิภาค และผู้นำการอบรม เธอเคยเดินทางไปร่วมงานวันหยอดวัคซีนแห่งชาติที่ประเทศอินเดีย แอนน์เป็นผู้บริจาครายใหญ่ (Major Donor) เป็นสมาชิกชมรมผู้บริจาคมรดก (Bequest Society) และชมรมผู้บริจาค พอล แฮร์ริส เฟลโลว์ (Paul Harris Society)

Anne L. Matthews Columbia East, S.C., USA Anne Matthews has served as a director of the South Carolina Department of Education and as a member of numerous boards in South Carolina and nationally, including the American Cancer Society. A Rotarian since 1989, Anne has been a Rotary Foundation trustee, Future Vision Committee member, regional Rotary Foundation coordinator, and training leader. She has participated in National Immunization Days in India. Anne is a Major Donor and a member of the Bequest Society and Paul Harris Society

RI faces : New directors take office

กิเดียน ไปเปอร์ – Gideon Peiper – สโมสรโรตารี Ramat Hasharon, Israel กิเดียน ไปเปอร์ สถาปนิกในกรุงเทลอาวีฟ ผู้เชี่ยวชาญการออกแบบอาคาร เคยเป็นประธานศูนย์จิตเวช-กรรมสังคม Elah สำหรับผู้อพยพชาวดัตช์ และเคยเป็นเลขานุการคณะกรรมการกองทุนเพื่อเพื่อนมนุษย์ชาวดัตช์เชื้อสายยิว และเป็นรองประธานศูนย์ Israel Platform ท่านเป็นโรแทเรียนตั้งแต่ปี พ.ศ. 2521 กิเดียนเคยเป็นกรรมการหน่วยงานพิเศษของโรตารี เป็นผู้ประสานงานมูลนิธิโรตารีประจำภูมิภาคและผู้นำฝึกอบรม ท่านเป็นสมาชิก พอล แฮริส เฟลโลว์ และผู้บริจาคให้กองทุนถาวร (Benefactor) ท่านได้รับรางวัลในการบำเพ็ญประโยชน์ดีเด่นของมูลนิธิโรตารี

Gideon Peiper Ramat Hasharon, Israel Gideon Peiper, an architect in Tel Aviv, specializes in the design of public buildings. He has served as chair of Elah, a psychosocial support center for Dutch immigrants; secretary of the Dutch Jewish Humanitarian Fund Board; and vice chair of the Israel Platform. A Rotarian since 1978, Gidi has been a task force and committee member, regional Rotary Foundation coordinator, and training leader. He is a Paul Harris Fellow and Benefactor, and has received the Foundation's Distinguished Service Award.

แอนดี สมอลวู้ด – Andy Smallwood สโมสรโรตารี Gulfway-Hobby Airport (Houston), Texas, USA แอนดี สมอลวู้ด เป็นนักกฎหมายเอกชน ผู้เชี่ยวชาญกฎหมายองค์การธนาคาร อสังหาริมทรัพย์ และกฎหมายระหว่างประเทศ เป็นโรแทเรียนตั้งแต่ปี พ.ศ. 2524 เคยเป็นกรรมการฝ่ายกฎหมาย ที่ปรึกษากองทุนถาวรระดับชาติ ผู้ประสานงานของมูลนิธิโรตารีประจำภูมิภาค ผู้ประสานงานหน่วยงานพิเศษการรู้หนังสือและการนับเลขในทวีปอเมริกาเหนือ ผู้นำการอบรมผู้แทนภาคในที่ประชุมสภานิติบัญญัติ และผู้แทนพิเศษประธานโรตารีสากล แอนดีได้รับรางวัลสูงสุดของโรตารีสำหรับผู้ให้บริการเหนือตนและรางวัลในการบำเพ็ญประโยชน์ดีเด่นของมูลนิธิโรตารี ท่านและภริยาอนิตาเป็นผู้บริจาครายใหญ่ (Major Donors) และเป็นสมาชิกก่อตั้งชมรมผู้บริจาคมรดก (Bequest Society)

Andy Smallwood Gulfway-Hobby Airport (Houston), Texas, USA Andy Smallwood is a private-practice attorney specializing in corporate, banking, real estate, and international law. He has been a Rotarian since 1981 and he has served Rotary as a committee member, Permanent Fund national adviser, regional Rotary Foundation coordinator, Literacy and Numeracy Task Force coordinator for North America, training leader, Council on Legislation representative, and president's representative. Andy has received the RI Service Above Self Award and The Rotary Foundation Distinguished Service Award. He and his wife, Anita, are Major Donors and charter members of the Bequest Society.

RI faces : New directors take office

บริน สไตลส์ – Bryn Styles สโมสรโรตารี Barrie-Huron, Ontario, Canada บริน สไตลส์ เป็นประธานสมาคมเภสัชกรรม เป็นโรแทเรียนตั้งแต่ปี พ.ศ. 2529 ทำงานโรตารีเป็นผู้ประสานงานมูลนิธิโรตารีประจำภูมิภาค ผู้แทนสถานิติบัญญัติและผู้แทนพิเศษประธานโรตารีสากล ท่านได้รับรางวัลสูงสุดของโรตารีสำหรับผู้ให้บริการเหนือตน และเกียรติบัตรสำหรับการบำเพ็ญประโยชน์เกียรติคุณของมูลนิธิโรตารี บรินเป็นหัวหน้ากลุ่มศึกษาแลกเปลี่ยนไปออสเตรเลีย ท่านและภริยาแรนดี้ได้รับอุปถัมภ์นักเรียนแลกเปลี่ยน 6 คน ทั้งสองท่านเป็นผู้บริจาครายใหญ่ (Major Donors) และสมาชิกชมรมผู้บริจาคมรดก (Bequest Society)

Bryn Styles Barrie-Huron, Ont., Canada Bryn Styles is a pharmacy president and has been a Rotarian since 1986. He has served Rotary as a regional Rotary Foundation coordinator, Council on Legislation representative, and president's representative. He has received the RI Service Above Self Award and The Rotary Foundation Citation for Meritorious Service. Bryn has served as a Group Study Exchange team leader in Australia, and he and his wife, Randy, have hosted six exchange students. They are Major Donors and Bequest Society members.

นับถอยหลังการประชุมใหญ่

โดย : ชูชี มา
อรุณวดี พอล สร.เชียงใหม่เหนือ แพล

เยือนซินทรา เมืองในฝัน

เมืองซินทรา (Sintra) ซึ่งยูเนสโกประกาศให้เป็นมรดกโลก และ ลอร์ด ไบรอน ขนานนามว่า “สวนอีเดนแสนสวย” ตั้งอยู่บนเนินเขาห่างจากกรุงลิสบอน ประมาณ 20 ไมล์ โรแทเรียนที่เข้าร่วมประชุมใหญ่โรตารีสากล 2013 ระหว่าง 23-26 มิถุนายน จะค้นพบเสน่ห์ทางวัฒนธรรมและทิวทัศน์ที่ตระการตา ซึ่งคุ้มค่ากับการเดินทางที่ใช้เวลา 40 นาที โดยรถไฟ

พินาพาเลซ (Pena Palace) พระราชวังฤดูร้อนของราชวงศ์โปรตุเกส จะทำให้คุณตื่นตาตื่นใจกับทัศนียภาพชายทะเลที่สวยงามตระการตา คุณน่าจะใช้เวลาในช่วงบ่ายเดินชมรอบ ๆ พระราชวังสีเหลือง ม่วง และชมพู แล้วลัดเลาะไปตามทางเดินธรรมชาติที่สวยงามเหมือนหนึ่งอุทยาน พระราชวังแชกมัวร์ที่สร้างขึ้นในสมัยศตวรรษที่ 9 ถูกยึดครองโดยกองทัพคริสเตียนของโปรตุเกส ในศตวรรษที่ 12 ความเสียหายอย่างหนักที่ได้รับจากแผ่นดินไหวครั้งร้ายแรงในปี ค.ศ. 1755 กลับทำให้พระราชวังพินา กลายเป็นสิ่งปรักหักพังที่สุดแสนจะโรแมนติก ส่วนที่พระราชวังแห่งชาติ (The National Palace) ที่ศูนย์ประวัติศาสตร์ซินทรา คุณจะพบกับพระราชวังแบบวัฒนธรรมแชกมัวร์ที่ได้รับการอนุรักษ์อย่างดียิ่ง

ในช่วงต้นแห่งศตวรรษที่ 20 มหาเศรษฐีชาวโปรตุเกสได้ตัดสินใจจะทำความฝันของเขาให้เป็นความจริง ผลงานนั้นก็คือ ควินตา ดา รีกาลเลรา (Quinta da Regaleira) หรือ คฤหาสน์รีกาลเลรา เป็นบริเวณที่แปลกและมหัศจรรย์เต็มไปด้วยเส้นทางคดเคี้ยวแสนสวย อุทยานที่เขียวชอุ่ม ถ้ำ น้ำพุ และหอคอยมากมาย ผู้ที่รักการผจญภัยสามารถสำรวจพื้นที่ดังกล่าวโดยใช้เส้นทางผ่านอุโมงค์ที่มีดมิด (แนะนำให้คุณนำไฟฉายไปด้วย)

หลังจากหยุดพักจากการเยี่ยมชมพระราชวังต่าง ๆ แล้ว คุณต้องแวะไปที่พิพิธภัณฑ์แห่งศิลปะยุคใหม่ซินทรา (The Sintra Museum of Modern Art) ที่ซึ่งจัดแสดงผลงานทางศิลปะที่สะสมโดยมหาเศรษฐี โจ เบอราโด (Joe Berardo) ซึ่งมีทั้งผลงานของ ปิกัสโซ, มอนเดรียน, วาฮอล, เดอ คูนิง, แคลเดอร์ และศิลปินชาวโปรตุเกสอีกหลายท่าน

ลงทะเบียนเพื่อเข้าร่วมประชุมใหญ่โรตารีสากล 2013 ณ กรุงลิสบอน
ได้ที่ www.rotary.org/convention

แต่งตั้งทรสตีใหม่

ประธานโรตารีสากล ซากุจิ ทานากะ แต่งตั้งทรสตีใหม่ 5 ท่านเข้าร่วมคณะกรรมการทรสตีมูลนิธิโรตารีรวมเป็น 15 ท่าน โดยให้เริ่มปฏิบัติงานในวันที่ 1 กรกฎาคม 2555 ดังนี้

สเตฟานี เอ.เออร์ชิก - Stephanie A. Urchick ได้รับการแต่งตั้งเป็นทรสตี กำหนดวาระ 2 ปีแทน แอนน์ แอล.แมททิวส์ - Anne L. Matthews ซึ่งได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการบริหารโรตารีสากล ส่วนทรสตีท่านอื่น ๆ นั้นให้ดำรงวาระ 4 ปี

เรย์ คลิงกินสมิท สโมสรรโรตารี Kirksville, Missouri, USA

Ray Klingensmith - Kirksville, Mo., USA

เรย์ คลิงกินสมิท เคยเป็นที่ปรึกษาและศาสตราจารย์วิชาบริหารธุรกิจในมหาวิทยาลัย Truman ของรัฐมิสซูรี (ชื่อเดิม มหาวิทยาลัยรัฐ มิสซูรินอร์ทอีสต์) นานกว่า 20 ปี และดำรงตำแหน่งอธิการบดีคณะนี้อีก 5 ปี ท่านเป็นโรแทเรียนนานกว่า 50 ปี เป็นอดีตประธานโรตารีสากล เคยทำหน้าที่เป็นกรรมการบริหารโรตารีสากล กรรมการทรสตีมูลนิธิโรตารีและรองประธานทรสตี เป็นกรรมการวิสัยทัศน์อนาคต ประธานสภานิติบัญญัติ และประธานจัดการประชุมใหญ่ที่นครลอสแอนเจลิสปี 2551 ท่านเป็นศิษย์เก่าโปรแกรมทุนทูตสันถวไมตรีของมูลนิธิ ไปศึกษาที่สหภาพแอฟริกาใต้ในปี 2504 ท่านเป็นผู้บริจาครายใหญ่ (Major Donor) และได้รับรางวัลการบำเพ็ญประโยชน์ดีเด่นของมูลนิธิโรตารี ปัจจุบันเรย์และภริยาอาศัยที่ฟ้านกอยู่ที่เมืองเคิร์คส์วิลล์

ไมเกิล เค. แมคโกเวอร์น สโมสรรโรตารี South Portland-Cape Elizabeth, Maine, USA

Michael K. McGovern - South Portland-Cape Elizabeth, Maine, USA

ไมเกิล แมคโกเวอร์น เป็นหัวหน้าผู้บริหารชุมชนเขตชานเมืองที่มีประชากร 9,000 คน รับผิดชอบงานบริการเทศกิจ อาทิเช่น ตำรวจ ดับเพลิง ห้องสมุด การเงิน การวางแผนการรักษาความปลอดภัย การออกใบอนุญาต การเลือกตั้ง สวนสาธารณะและที่พักผ่อน ท่านเป็นโรแทเรียนตั้งแต่ปี พ.ศ. 2529 เคยดำรงตำแหน่งรองประธานโรตารีสากลและหนึ่งในบอร์ดผู้บริหารโรตารีสากลปี 2550-51 และเป็นกรรมการบริหารโรตารีสากลในปี 2549-50

ซามูเอล เอฟ. โอโวรี้ - สโมสรรโรตารี Kampala, Uganda

Samuel F. Owori, Kampala, Uganda

ซามูเอล โอโวรี้ เป็นผู้เชี่ยวชาญการจัดการธุรกิจธนาคาร เข้าร่วมในโรตารีปี พ.ศ. 2521 และเป็นกรรมการบริหารโรตารีสากลในปี 2553-54 เคยทำหน้าที่ผู้ประสานงานของมูลนิธิโรตารีประจำภูมิภาคและผู้นำการอบรมของโรตารีสากล ปัจจุบันแซมเป็นประธานกรรมการผู้สอบบัญชีของโรตารีสากล ท่านและภริยานอราเป็นผู้บริจาคกองทุนถาวร (Benefactor) ของมูลนิธิโรตารี

ฮูลิโอ โซร์ยัส สโมสรโรตารี Barcelona Condal, Spain
Julio Sorjús, Barcelona Condal, Spain

ฮูลิโอ โซร์ยัส สมาชิกสมาคมเนติบัณฑิตของเมืองบาร์เซโลนา ท่านทำงานด้านกฎหมายทั่วไปและเป็นที่ปรึกษากฎหมายให้แก่มูลนิธิการกุศลระหว่างประเทศอีก 2 แห่ง เป็นโรแทเรียนตั้งแต่ปี พ.ศ. 2526 เป็นกรรมการโรตารีสากลในปี 2541-43 เคยทำหน้าที่ผู้ดูแลประธานโรตารีสากลและเป็นผู้นำฝึกอบรมของโรตารีสากล ฮูลิโอและภริยาจารย์เมนเป็นสมาชิก พอล แฮริส เฟลโลว์ เป็นผู้บริจาคกองทุนถาวร (Benefactor) ของมูลนิธิโรตารีและเป็นสมาชิกชมรมผู้บริจาคมรดก (Bequest Society) และสมาคมอาร์ชซี. คลัมป์ Arch C. Klumph Society.

สเตฟานี เอ. เออร์ชิก สโมสรโรตารี Canonsburg-Houston, Pennsylvania, USA
Stephanie A. Urchick, Canonsburg-Houston, Pa., USA

สเตฟานี เออร์ชิก เป็นกรรมการบริหารของสมาคมผู้บริหาร Southpointe CEO Association และสมาคมผู้ถือกรรมสิทธิ์ทรัพย์สิน Southpointe Property Owners' Association เธอเป็นผู้ดำเนินการพัฒนาธุรกิจให้มหาวิทยาลัย Robert Morris และยังเป็นเจ้าของธุรกิจฝึกสอนทักษะการนำเสนอ

สเตฟานี เป็นผู้ว่าการภาคในปี พ.ศ. 2541-42 เป็นผู้แทนสถานินิติบัญญัติปี 2547 และ 2550 เธอเดินทางไปอินเดียและไนจีเรียในวันหยุดพักผ่อนไปลิโอแห่งชาติ เธอเป็นผู้บริจาคกองทุนถาวร (Benefactor) ของมูลนิธิโรตารีเป็นสมาชิกชมรมผู้บริจาคมรดก (Bequest Society) และเป็นผู้บริจาครายใหญ่ (Major Donor) เธอได้รับรางวัลการบำเพ็ญประโยชน์ดีเด่นของมูลนิธิโรตารี

Rotary in Action

เมื่อวันที่ 2-4 กรกฎาคม 2555 ที่ผ่านมา โครงการมิตรภาพเพื่อสุขภาพที่โรงพยาบาลจำปาสัก เมืองปากเซ ประเทศลาว ทีมแพทย์ไทย-ลาวร่วมผ่าตัดผู้ป่วยชาวลาว 31 คนโดยไม่เสียค่าบริการ โครงการได้รับเกียรติจาก ดร.สรชัย สัพพันดอน เจ้าแขวงจำปาสัก นพ.วิริยะ พึ่งจันทร์ ผู้ตรวจราชการ เขต 13 เป็นประธานในพิธีเปิด

สโมสรโรตารีอุบลให้การสนับสนุนโดย นย.นพ.เศวต ศรีศิริ นายกสโมสรโรตารีอุบล ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนา ศักยภาพและแลกเปลี่ยนทางวิชาการ เพื่อความสัมพันธ์อันดีของ ทั้งสองประเทศที่จะก่อให้เกิดความร่วมมือในโครงการอื่น ๆ ต่อไป ในอนาคต

มิตรโรแทเรียนที่รักทุกท่าน

ผมได้รับเกียรติจากคณะกรรมการบริหารศูนย์โรตารีในประเทศไทยปีบริหาร 2555-57 ให้เป็นประธานคณะกรรมการบริหารศูนย์โรตารีในประเทศไทย ซึ่งจะได้เข้ารับหน้าที่ในวันที่ 1 กรกฎาคม 2555 เป็นเวลาเดียวกับท่านนายกสโมสรที่จะเข้ารับหน้าที่บริหารสโมสรเช่นกัน

ผมในนามของศูนย์โรตารีในประเทศไทย ขอแสดงความยินดีและเป็นกำลังใจให้ท่านนายกสโมสรและคณะกรรมการบริหารทุกสโมสรทั้ง 4 ภาคในประเทศไทย ประสบความสำเร็จในการบริหาร นำพาสโมสรของท่านให้เป็นความหวังของชาวชุมชน ดำเนินกิจกรรมอันเป็นประโยชน์ต่อชุมชนด้วยอุดมการณ์อันมั่นคง ในการที่จะให้บริการผู้อื่นเหนือตน

ศูนย์โรตารีในประเทศไทยพร้อมเสมอที่จะให้บริการมวลมิตรโรแทเรียนทุกท่านด้วยการสนับสนุนกิจกรรมต่างๆ ของโรตารี การประสานงานในระดับต่างๆ อีกทั้งยังดำเนินการในการแปลเอกสาร เก็บรวบรวมข้อมูลที่สำคัญ การให้บริการห้องสมุดโรตารี การประสานงานการประชุมระดับภาคและอื่นๆ อีกหลายประการในการที่จะทำให้โรตารีในประเทศไทยมีความเข้มแข็ง มั่นคงเจริญก้าวหน้ายิ่งๆ ขึ้นไป เรามีกความยินดีเป็นอย่างยิ่งที่จะได้ให้บริการแก่มวลมิตรโรแทเรียนทุกท่านครับ

ด้วยไมตรีจิตแห่งโรตารี

(อภ.ไพโรจน์ เอื้อประเสริฐ)

ประธานคณะกรรมการบริหารศูนย์โรตารีฯ ปี 2555-57

PRIP พิชัย รัตตกุล มอบดอกไม้แสดงความยินดีแก่ อภ.ไพโรจน์ เอื้อประเสริฐ ในโอกาสที่ได้รับเลือกให้เป็นประธานคณะกรรมการบริหารศูนย์โรตารีฯ ปี 2555-57 เมื่อวันที่ 11 มิถุนายน 2555

ROTARY FIGURES	Members: Clubs:	
	D3330	2,539 92
	D3340	1,294 56
	D3350	2,346 87
	D3360	1,341 62

Source: RI Fiscal Agent (30 Jun 2012)

รายนามคณะกรรมการบริหารศูนย์โรตารีในประเทศไทย ปี 2555-57

อภ.ไพโรจน์ เอื้อประเสริฐ (ประธาน), อภ.วรวิทย์ พงษ์วิทยะพานู (รองประธาน), อภ.นพ.อานนท์ จิระชวาลา (รองประธาน), อภ.สมศักดิ์ ดุรงค์พันธุ์ (รองประธาน), อภ.วิชัย มณีวัชรเกียรติ (กรรมการแปล และกรรมการประชาสัมพันธ์), อภ.ชาญชัย วิเศษกุล (กรรมการการเงิน), อภ.นพ.วีระชัย จำเริญดงารัตน์ (เลขาธิการ)

คณะกรรมการบริหาร

ภาค 3330:- ผว.สมภพ วีระสานต์, ผว.นพ.สงวน คุณาพร, อภ.รัตนมณี ตันยังยง, อภ.นพ.พรชัย บุญแสง

ภาค 3340:- ผว.ชาติรี ลิธิระประเสริฐ, ผว.สุวรรณ สรรภาภรณ์, อภ.จินต์ ศรีภักดิ์, อภ.ศิริ เอี่ยมจำรูญลาภ, อภ.ธงชัย ล้อตระกานนท์

ภาค 3350:- ผว.อเล็กซ์ พี มาฟโร, ผว.ประวิทย์ ไรจน์ขจรนภาลัย, อภ.รศ.ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย, อภ.สุชาติ อธิจารกุล

ภาค 3360:- ผว.อนุรักษ์ นภาพรรณ, ผว.ศุภรี ฉัตรกันยารัตน์, อภ.วิวัฒน์ ศิริจางคพัฒนา, อภ.แววดาว ลัมเล็งเลิศ

กรรมการที่แต่งตั้งจากมูลนิธิภาคโรตารีไทย
อภ.รัฐประทีป กิรติอุไร, อภ.สมภพ สุขสิงห์ (กรรมการห้องสมุด), อภ.ชำนาญ จันทร์เรือง (บรรณาธิการนิตยสารโรตารีประเทศไทย)

EVERY
ROTARIAN
EVERY
YEAR

“โรแทเรียนทุกคน บริจาคทุกปี”